

**ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ & ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ» ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: «ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ »**

**ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ
ΕΡΓΑΣΙΑ**

Η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας των μουσουργών στην Ελλάδα

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΖΩΡΤΖΑΚΟΣ

A.M. 0820M052

Αθήνα, Ιούνιος 2022

Τριμελής Επιτροπή

Σαράντης-Ευάγγελος Λώλος, Ομότιμος Καθηγητής (Επιβλέπων)
Κλάιβ-Στέφανος Ριτσαρντσον, Ομότιμος Καθηγητής
Γρηγόρης Σιουρούνης, Επίκουρος Καθηγητής

Σπυρίδων Τζωρτζάκος, 2022

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας διπλωματικής εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Υπεύθυνη δήλωση συγγραφέα

Δηλώνω ρητά ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν.1599/1986, η παρούσα εργασία αποτελεί αποκλειστικά προϊόν προσωπικής μου εργασίας, δεν προσβάλλει κάθε μορφής δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, προσωπικότητας και προσωπικών δεδομένων τρίτων, δεν περιέχει έργα/εισφορές τρίτων για τα οποία απαιτείται άδεια των δημιουργών/δικαιούχων και δεν είναι προϊόν μερικής ή ολικής αντιγραφής, οι πηγές δε που χρησιμοποιήθηκαν περιορίζονται στις βιβλιογραφικές αναφορές και μόνον και πληρούν τους κανόνες της επιστημονικής παράθεσης.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

«Στη μνήμη του Λεωνίδα»

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΑΕΠΙ Ανώνυμη Εταιρεία Πνευματικής Ιδιοκτησίας

ΑΠ Άρειος Πάγος

ΑΚ Αστικός Κώδικας

ΑΟΔ Ανεξάρτητες Οντότητες Διαχείρισης ΔΕΦΑΘ

Διοικητικό Εφετείο Αθηνών

ΕΘΠΔ Εθνικό Θεσμικό πλαίσιο προστασίας Πνευματικού δικαιώματος

ΕΔΕΜ Ένωση Δικαιούχων Έργων Μουσικής

ΕΥΕΔ Ειδική Υπηρεσία Έκτακτης Διαχείρισης

ΕπΑ Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού

ΜΠρΑθ Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών

ΟΠΙ Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας

ΠΑΣΚΕΔΙ Πανελλήνιος Σύνδεσμος Καταστημάτων Εστίασης και Διασκέδασης

ΣτΕ Συμβούλιο της Επικρατείας

ΠΔ Πνευματικό Δικαίωμα

ΠΠΙΔ Προστασία Πνευματικής Ιδιοκτησίας ΥΠΠΟ Υπουργείο πολιτισμού

AUTODIA Αυτοδιαχείριση

BIEM Bureau International des Societes Gerant les Droits d'Enregistrement et de Reproduction Mecanique

CISAC Internationale Confédération des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs

CC Creative Commons

IFPI International Federation of the Phonographic Industry

PCA Principal Component Analysis

PRS Performing Right Society

WIPO World Intellectual Property Organization

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστίες οφείλονται σε όλους τους συμφοιτητές μου και τους καθηγητές μου, που με βοήθησαν με την ένθερμη υποστήριξη τους, ειδικά σε μια αρκετά δύσκολη περίοδο. Θα τολμούσα να πω, ότι μου μετέδωσαν μια πηγαία παρορμητική διάθεση να δημιουργώ. Δεν θέλω να αναφερθώ ειδικά σε κάποιους, μα θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας ότι υπάρχουν δίπλα μας άνθρωποι που μας εμπνέουν με μοναδικό τρόπο. Ενίοτε μας δείχνουν τον δρόμο. Το μόνο που χρειάζεται, είναι να τους αφήσουμε, να δουν την «σπίθα» που έχουμε μέσα μας.

Η παρούσα διπλωματική εργασία, αποτελεί μια προσπάθεια παραμετροποίησης των συνθηκών προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας. Μέσα από αυτές τις νομικές, κοινωνικές και τιμολογιακές μεταβλητές, η αναζήτηση ενός οικονομετρικού μοντέλου μιας πιο δίκαιης και αποδοτικής προστασίας του πνευματικού δικαιώματος, στηρίζεται στην απόπειρα ποσοτικοποίησης, των «εν τη γενέσει» αποκρίσεων της αγοράς. Μετά από δέκα τρία χρόνια συλλογής σχετικών δεδομένων, θα αποτελούσε οπωσδήποτε παράλειψη, να μην αποδώσω ευχαριστίες σε όλους εκείνους που έστηναν εμπόδια και με έμαθαν να τα προσπερνώ.

Τέλος ευχαριστώ τον Θεό, για την δύναμη που μου έδωσε και μου δίνει να ανταπεξέρχομαι σε στόχους, που χαρακτηρίζονται από έντονο κόπο και μεγάλη υπομονή.

Πίνακας περιεχομένων

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	4
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	5
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ	8
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ	9
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	10
ABSTRACT	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι	14
1.1 Νομική προστασία των δικαιούχων στην Ελληνική αγορά	14
1.2 Θεμελιώδη θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας	16
1.2.1 Αποσαφήνιση των εξουσιών	21
1.2.2 Εξαιρέσεις	28
1.2.3 Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης-Ανεξάρτητες Οντότητες-ΟΠΙ	33
1.2.4 Η συγγενική ιδιοκτησία και η προστασία της	36
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ	37
ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ (ANOVA)-ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ	37
2.1 Ανάλυση διακύμανσης εισπράξεων πνευματικών δικαιωμάτων	38
2.1.1 Μελέτη περίπτωσης	38
2.1.2 Μεταβλητές-Παράγοντες	39
2.1.3 Κατανομή του δείγματος	40
2.2 Ανάλυση ANOVA κατά ένα παράγοντα	43
2.2.1 Έλεγχος επίδρασης περιοχής	43
2.2.2 Έλεγχος επίδρασης τρόπου αναμετάδοσης	44
2.1.1 Έλεγχος επίδρασης επιφάνειας	47
2.1.2 Κατηγοριοποίηση Αμοιβών ανά έτος	49
2.2 Εκτίμηση Μοντέλου Γραμμικής Παλινδρόμησης	50
2.3 Γραμμική Παλινδρόμηση	51
2.3.1 Εκτίμηση μοντέλου	52
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ	53
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	53
3.1 Αποτίμηση των αξιώσεων	53
3.2 Η αναζήτηση ενός επιμέτρου	57

3.3	Συζήτηση-Δίκαια και αποδοτική πνευματική ιδιοκτησία	59
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ		63

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1	Πλήθος καταστημάτων ανά τρόπο μετάδοσης.....	41
Πίνακας 2	Αναλυτικές αμοιβές ως προς τον τρόπο αναμετάδοσης, ανά περιοχή.....	41
Πίνακας 3	Σχετική συχνότητα αμοιβών, ως προς τρόπο αναμετάδοσης, ανά περιοχή.....	41
Πίνακας 4	Έλεγχοι στατιστικών δεικτών	44
Πίνακας 5	Έλεγχοι Ομοιογένειας Αμοιβής ως προς την περιοχή.....	44
Πίνακας 6	Κατηγοριοποίηση Ετήσιας Αμοιβής/ Τρόπο Μετάδοσης 2014-2016.....	45
Πίνακας 7	Έλεγχοι Tukey-Kramer ανά κατηγορία μετάδοσης (Post-hoc analysis).....	46
Πίνακας 8	Κατηγοριοποίηση Ετήσιας Αμοιβής(fee) κατά ένα παράγοντα 2014-2016.....	48
Πίνακας 9	Έλεγχοι Tukey-Kramer ανά κατηγορία επιφάνειας (Post-hoc analysis).....	49
Πίνακας 10	Κατηγοριοποίηση Ετήσιας Αμοιβής ανά Έτος.....	50
Πίνακας 11	Έλεγχοι Ομοιογένειας Αμοιβής 2014-2016.....	50
Πίνακας 12	Εισπρακτικό Μοντέλο ΑΕΠΠ.....	51

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

Διάγραμμα 1 Αμοιβές ανά περιοχή – πλήθος καταστημάτων ανά περιοχή.....	40
Διάγραμμα 2 Πλήθος αμοιβών ανά τρόπο χρήσης.....	42
Διάγραμμα 3 Πολλαπλό Ακιδωτό Διάγραμμα.....	43

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Αντικείμενο της εργασίας είναι η έρευνα, όσον αφορά την αντιμετώπιση των πιθανών στρεβλώσεων που προκαλούνται στην αγορά, από την εφαρμογή των υφιστάμενων νομικών διατάξεων περί της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας των μουσικών έργων στην Ελλάδα. Με την πρώτη ματιά, οι κύριοι δικαιούχοι του πνευματικού δικαιώματος, είναι ο στιχουργός και ο συνθέτης του έργου. Η λέξη μουσουργός, χρησιμοποιείται ως παραδοχή για αυτούς. Έπονται οι έκδοτες μουσικής, οι όποιοι κατέχουν ένα υποσύνολο δικαιωμάτων.

Δεδομένου της παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης τα τελευταία χρόνια, η αναζήτηση των πλέον αποδοτικών πηγών οικονομικής μεγέθυνσης, θα μπορούσε να στραφεί σε οικονομικές αναλύσεις υφιστάμενων συντελεστών παραγωγής. Σε αυτό τον άξονα, κινήθηκε η Ευρωπαϊκή οδηγία για συλλογική διαχείριση πνευματικής ιδιοκτησίας και χορήγηση πολυεδαφικών αδειών. Κάτι τέτοιο δεν αποτελεί έκπληξη, μιας και τα διαχειρίσιμα ποσά που προέρχονται, μόνο από την ηχογραφημένη μουσική στην Ευρώπη, κυμαίνονται σε πολύ υψηλά επίπεδα. Επιπλέον τα ποσοστά ΑΕΠ και εργασίας που παράγονται από την δημιουργική έκφραση, σε παγκόσμιο επίπεδο είναι ακόμα πιο υψηλά. Η βέλτιστη εμπορική εκμετάλλευση του πνευματικού δικαιώματος των μουσουργών, θα μπορούσε να βοηθήσει στην ακόμα μεγαλύτερη αύξηση των παραπάνω ποσοστών.

Η δογματική θεώρηση των ατομικών δικαιωμάτων, ενισχύεται από την απαραβίαστη αρχή της αξίας του κάθε ανθρώπου από το Ελληνικό Σύνταγμα του 1975. Ως εκ τούτου το κάθε πνευματικό έργο αποκτά ιδιαίτερη σπουδαιότητα, διότι εκφράζεται ως ένα είδος μοναδικού πηγαίου κώδικα σύλληψης και δημιουργίας από τον ίδιο τον δημιουργό.

Πρωτίστως, ο ιδιοκτήτης του πνευματικού δικαιώματος, είναι ο άνθρωπος που δημιούργησε το έργο. Η ιδιαιτερότητα μιας πνευματικής δημιουργίας που διαχέεται παντού ελεύθερα, απαιτεί την οριοθέτηση των απαραίτητων αξιωματικών ρυθμιστικών κανόνων προστασίας της. Η ανάγκη για ένα εθνικό νομικό πλαίσιο που προστατεύει το περιουσιακό και ηθικό δικαίωμα του δημιουργού, είναι επιτακτική. Ωστόσο, η σκέπη του

θεσμικού κανονιστικού πλαισίου προστασίας ενός έργου, φαίνεται να έχει εγγενείς αδυναμίες όταν τα μουσικά «δεδομένα», μεταδίδονται με τεχνολογικά πολυμέσα ανοικτής πρόσβασης και χρήσης στην κοινωνία της πληροφορίας;

Η παρούσα μελέτη, ρίχνει φως στις πρακτικές ασυμμετρίες, που προκύπτουν καθ' όλη την διάρκεια της εμπορικής εκμετάλλευσης του μουσικού ρεπερτορίου, πέρα από το στενά οικογενειακό περιβάλλον, όπως αυτό καθορίζεται στις κείμενες διατάξεις του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Σκοπός είναι να συλλεχτούν σημαντικά κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά στοιχεία από τις επί σειρά ετών δράσεις των οργανισμών συλλογικής προστασίας και διαχείρισης της πνευματικής ιδιοκτησίας και πρόσφατα της ριζικής μεταρρύθμισης του νόμου του ΕΘπΠΔ. Τα στοιχεία αφορούν, κατά τύπον, χρήστες μουσικής διαφόρων εμπορικών επιχειρήσεων και θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως πιθανές μέθοδοι εύρεσης, του πλέον ωφελιμιστικού πλαισίου προστασίας του ΠΔ, στις επιχειρήσεις με φυσική παρουσία.

Η υποχρεωτική λήψη άδειας του μουσικού έργου, αντί αμοιβής αντιπαροχής, για την εμπορική εκμετάλλευση του πρώτου, επιφέρει τριβές και σηματοδοτεί την απαίτηση για την μεταρρύθμιση των θεσμών ΠΠΔ. Το εύρος αποδοχής από τις αλληλοσυγκρουόμενες εμπλεκόμενες πλευρές, φαίνεται να αποτελεί την χρυσή τομή για την βέλτιστη προστασία του ΠΔ στην Ελληνική αγορά.

Λέξεις-Κλειδιά: Πνευματικό δικαίωμα, Άδεια δημόσιας εκτέλεσης, Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης, Αμοιβολόγιο Πνευματικών Δικαιωμάτων, Χρήση Μουσικού ρεπερτορίου, Ομόλογοι Αλλοδαποί ΟΣΔ.

ABSTRACT

This study aims to inspect thoroughly and tackle the emerging market distortions, caused by the implementation of the Greek legislation, concerning the protection of composers and songwriters royalties. But, at first glance, the legitimate recipients and main beneficiaries of such royalties, are the composers and the lyricists, that hold the legal entitlement of their works. The word music maker, will be used as an assumed term, for the those entitled beneficiaries. Next, music publishers, have a rather wide range of benefits, but still not as powerful as music makers do.

Given the global economic downturn in recent years, the search for the most efficient sources, that might boost employment and GDP ratios, ought to emphasize on existing productive resources. On a par with this strategy, the European directive for the collective management of intellectual property and the granting of multilateral licenses, seems to shift its focus to existing factors of production. This is not surprising, since the earnings at stake, that come, only from recorded music in Europe, are at a much higher level. In addition, the rates of GDP and labor generated by creative expression are even higher worldwide. Consequently, commercial exploitation of music royalties, could rise the percentages above.

The dogmatic view of individual rights, is reinforced by the inviolable principle of the value of every human being, by the Greek Constitution of 1975. Therefore every work of music, is considered as an intellectual artifact of great importance. That is because it is expressed as a collection of source code of unique conception, by the creator himself.

Initially, the owner of the royalty is the creator. Consequently, the exploitation of this creation is impossible, without enacting and delimiting the necessary official regulatory rules? The need for a national legal framework, that protects the property and moral rights of the music makers efficiently, is ubiquitous. However, is the institutional regulatory framework fair enough to protect the copyrights, in an information society? Such a dispute is brought about, when "data" of music are transmitted through, open-access technological multimedia.

The present study sheds light on the practical asymmetries that arise throughout the commercial exploitation of the music repertoire, beyond the close family environment, as defined in the current provisions of the law on intellectual property. Looking back in retrospect, this document entails, important social, economic and cultural data, collected during the activities of intellectual property management and protection organizations. Moreover it reflects on the consequences, caused, by the recent radical reform of the responding law. Regarding such data, which is collected on site visits at various businesses, it could be used as possible heuristic methods to search for the most utilitarian royalty protection regulations.

Due to the fact that, royalty licensing is obligatory for commercial broadcast, the music users are obliged to pay a fee for the public performance of music. Inevitably, such compliance has always brought about a lot of discrepancies. The need for reforms seems to be imperative, though, the scope of their acceptance, by the conflicting parties involved (stakeholders), seems to be the golden section.

Keywords: Copyright, Public Performance license, Collective Management Organizations, Royalty remuneration list, Use of music repertoire, Bonded Foreign Organizations for the protection of intellectual property.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

1.1 Νομική προστασία των δικαιούχων στην Ελληνική αγορά

Η δημιουργική πράξη είναι μοναδική. Αυτόματα, γεννάται μια σχέση του δημιουργού με το έργο του. Αυτή η σχέση είναι πρωτογενής και αποδίδει ένα προνομιακό χρίσμα στους σύνθετες και στους στιχουργούς, που κόπιασαν για την εκπόνηση του μουσικού έργου. Για να αλληλεπιδράσει όμως, η μουσική δημιουργία με το κοινό, πρέπει να διαδοθεί με κάποια μέσα. Είναι προφανές ότι, θα ήταν αδύνατο ο μουσουργός, να κάνει το έργο του γνωστό σε ευρύ κοινό, δίχως τους εκδότες μουσικής. Ο προσδιορισμός των εκδοτών μουσικής, εγείρει ζητήματα ως προς την διαστρωματική προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας. Επιπλέον, είναι πρακτικά αδύνατο, τόσο για τους εκδότες όσο και για τους μουσουργούς, να διαχειριστούν την εμπορική εκμετάλλευση των μουσικών έργων χωρίς έννομη προστασία.

Η διάκριση μεταξύ των δημιουργών και των εκδοτών δημιουργεί διαβαθμίσεις ρόλων, που αντιστοιχούν σε δικαιώματα-εξουσίες που προστατεύονται νομικά με το Ν.2121/93 και Ν. 4481/2017. Ο τελευταίος αποτελεί την μεταφορά της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, στο εθνικό πλαίσιο. Μια τέτοια νομική κατοχύρωση, διακρίνει δυο ομάδες δικαιούχων. Αυτοί είναι, που καθορίζουν τις ελευθερίες πρόσβασης στο έργο.

Το πρωταρχικό προνόμιο των εκδοτών, είναι η διαχείριση της έννομη αδειοδότησης για την θέση σε κυκλοφορία, αναπαραγωγή, εκτέλεση, τις σχέσεις κατά την μετάδοση on-line, τον συγχρονισμό της μουσικής σε ταινίες, τηλεοπτικά προγράμματα και διαφημίσεις. Σε δεύτερο χρόνο, είναι πιθανό να κληρονομούν το περιουσιακό δικαίωμα. Συνήθως η εμβέλεια της διαχειριστικής τους δυνατότητας, τις περισσότερες φορές, δεν ξεπερνά την πώληση των αντιγράφων του έργου, για ιδιωτική χρήση¹.

Φυσικά οι μουσουργοί έχουν κατοχυρώσει ακατάλυτες εξουσίες πάνω στα έργα τους. Ωστόσο τα οικονομικά οφέλη από την εμπορική εκμετάλλευση της μουσικής είναι τεράστια. Ως εκ τούτου, το πνευματικό δικαίωμα, αποτελεί «μήλο της έριδος» για όλους

¹ Είναι τα μηχανικά δικαιώματα και καθορίζονται από την τυποποιημένη διεθνή σύμβαση για τη φωνογραφική βιομηχανία μεταξύ [BIEM](#) και [IFPI](#). Όπως φαίνεται από τους ισόχωρους τους, η πρώτη, ιδρύθηκε το 1929 και διαχειρίζεται τις άδειες για μηχανικά δικαιώματα αναπαραγωγής και συντονίζει τις συμβάσεις, ενώ η δεύτερη είναι διεθνής οργανισμός εκπροσώπησης ηχογραφημένης μουσικής.

αυτούς που εμπλέκονται στην παγκόσμια μουσική βιομηχανία². Οι δικαιούχοι μπορούν να διεκδικήσουν τις οικονομικές αξιώσεις των δικαιωμάτων τους, χωρίς εδαφικούς περιορισμούς. Οι μουσουργοί και οι εκδότες, επιλέγουν να διαχειριστούν τα πνευματικά δικαιώματα, είτε ως ανεξάρτητες οντότητες είτε ως μέλη που εκχωρούν τις εξουσίες τους σε ΟΣΔ, με συμβάσεις καταπιστευματικής μεταβίβασης κυριότητας, ή παροχής πληρεξουσιότητας³. Είναι σημαντικό να γνωρίζει κάποιος για την διαχρονική νομική προστασία ενός μουσικού έργου, μιας και ο δημιουργός του, κάποια στιγμή πεθαίνει. Μετά την μεταβίβαση, της πνευματικής ιδιοκτησίας στους κληρονόμους των δημιουργών, τα περισσότερα μουσικά έργα, περνούν στην ιδιοκτησία των εκδοτών.

² Η αναφορά σε παγκόσμιο επίπεδο γίνεται γιατί η αναπαραγωγή μουσικής στο αναλογικό ή ψηφιακό περιβάλλον, της Ελληνικής αγοράς, αλλά περιλαμβάνει και ξένα μουσικά έργα που τα διαχειρίζονται αλλοδαποί εκδότες.

³ Αρ. 33 Ν.4481/2017 και αρ. 54 Ν. 2121/93.

1.2 Θεμελιώδη θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας

Είναι πασιφανές ότι, οι νοητικές διαδικασίες που απαιτούνται, από την σύλληψη, έως την υλοποίηση ενός έργου, προσάπτουν ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα στο τελευταίο. Η δημιουργική έκφραση είναι αποτέλεσμα ανθρώπινης δραστηριότητας.

Ο αρχικός δικαιούχος του έργου είναι ο δημιουργός του. Η αυτοδίκαιη σχέση πηγάζει από την έννομη πρωτογενή κατοχή της κυριότητας του έργου, χωρίς διατυπώσεις⁴. Η απόλυτη ισχύς, του φυσικού δικαίου, εκχωρεί δογματικά, εξουσίες στο φυσικό πρόσωπο που δημιουργεί το έργο⁵. Χωρίς πνευματική δραστηριότητα, δεν υπάρχει έργο. Το υποκείμενο της δημιουργικής πράξης δεν είναι άλλο, από τον αληθινό δημιουργό του έργου⁶. Στις περιπτώσεις που ένα νομικό πρόσωπο, είναι ο νόμιμος δικαιούχος, οι εξουσίες πάνω στο έργο περιορίζονται.

Η εκχώρηση των απολύτων δικαιωμάτων στο νομικό πρόσωπο, ισχύει κατά συνθήκη, για να μην μείνει η πνευματική δημιουργία απροστάτευτη⁷. Η πράξη της δημιουργίας και ο δημιουργός έχουν ακατάλυτη σύνδεση⁸. Η σχέση διαρκεί όσο διαρκεί όσο και η έννομη προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων του έργου. Η οικονομική εκμετάλλευση του πνευματικού δικαιώματος αποτιμά το δικαίωμα ως περιουσία του δημιουργού. Ο πνευματικός δεσμός του δημιουργού με το έργο του, είναι αυστηρά προσωπικός και ακατάλυτος. Αυτή είναι και η δίχως περιορισμούς, ηθική ερμηνεία του τελευταίου⁹. Η ιδιαιτερότητα στον διαχωρισμό του ΠΔ, σε ηθικό και περιουσιακό, θα μπορούσε να ιδωθεί ως ένα στιγμιότυπο που επισημαίνει, τις ασυνέπειες που προκύπτουν από την σύγκρουση του χειροπιαστού με το άυλο. Συγκεκριμένα η προσωπική αποτίμηση του έργου πρέπει να συνυπάρξει, με τις οικονομικές αξιώσεις που ισχύουν, από την έννομη προστασία του δικαιώματος¹⁰. Μπορεί τελικά η δημόσια εκτέλεση του μουσικού ρεπερτορίου, να καθιερωθεί ομαλά ως μια αντιπαροχή που θα προστατεύεται

⁴ άρ. 6 παρ.1 Ν.2121/93.

⁵ Παπαετροπούλου-Ταλιαδούρου, Ε. (2010), Ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού και αξία του ανθρώπου σ. 17.

⁶ Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ.163-165.

⁷ άρ. 11 Ν.2121/93.

⁸ άρ.1 παρ. 1 Ν.2121/93 ,δίνεται έμφαση στις δυο έννοιες δηλ του δημιουργού και της δημιουργίας μέσω της απόκτησης πρωτογενών δικαιωμάτων επί της δημιουργίας.

⁹ άρ.29 Ν.2121/93 και άρ.3, άρ. 4. Ν.2121/93.

¹⁰ Κασιμάτης, Σύμμεκτα Κουμάντου Γ. (2004) , σ.411.

από μια δέσμη προσαρμοσμένων νομικών διατάξεων, που προωθούν αξίες όπως η ελεύθερη ροή της πληροφορίας και θέτουν περιορισμούς, σε συμβάσεις που προσαρμόζονται στην αρχή της ελευθερίας; Αποτελεί πρόκληση αν η συνταγματική προστασία την ελεύθερης καλλιτεχνική δημιουργία, είναι εφαρμόσιμη, μέσα σε ένα πληροφοριακό «δάσος»¹¹;

Η έννομη προστασία της περιουσίας του δημιουργού, επιβάλλεται με το δικαίωμα απαγόρευσης, οποιασδήποτε δημόσιας εκτέλεσης του έργου, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, πέρα από τον στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον. Το ηθικό δικαίωμα εξασφαλίζει την παρέμβαση του δημιουργού, κατά την εκτέλεση του έργου του και δεν μεταβιβάζεται. Επομένως ο ίδιος ο δημιουργός έχει το προνόμιο να ρυθμίζει, τον βαθμό ελευθερίας πρόσβασης στο έργο του, όπως ορίζεται από την απαίτηση συναίνεσης του για τον τόπο, χρόνο και τρόπο εκτέλεσης του έργου του¹². Ωστόσο, το κοινωνικό σύνολο, δυσκολεύεται να κατανοήσει ότι η αφηρημένη έννοια της μουσικής επένδυσης σε λίγα λόγια ενός ερμηνευτή, αξιώνουν την καταβολή ποσοστιαίας αμοιβής¹³. Το συγκεκριμένο κώλυμα, διατυπώνει την απαίτηση του μετασχηματισμού της άυλης διάστασης του έργου σε κάτι χειροπιαστό που θα παρέχεται με την μορφή υλικού. Το έργο πρέπει να γίνει εμπειρικά αντιληπτό ως μια φυσική οντότητα¹⁴. Ένα αισθητό αντικείμενο που θα το αντιστοιχίζει στον κτήτορα του. Ειδάλλως, είναι ανυπόστατο και περιορίζεται στη συνείδηση του δημιουργού. Ωστόσο αυτή η οντολογική υπόσταση του έργου, αποτελεί την μικρότερη συνιστώσα στην αποτίμηση του ΠΔ. Η αξία του έργου δεν σταματά σε έναν υλικό φορέα που αξιώνει αποζημιώσεις αστικής ευθύνης αλλά καθορίζεται δυναμικά, ως έννομο ΠΔ¹⁵.

Οι κείμενες διατάξεις του Ν. 2121/93 εκχωρούν κτητικές εξουσίες όσον αφορά το ΠΔ, στο νόμιμο δικαιούχο του έργου. Τα έργα που ενσωματώνονται σε υλικό φορέα προς εμπορική διάθεση, από κάποια εταιρεία ή φυσικό πρόσωπο, υπάγονται σε περιορισμούς, όπως η ελευθερία των μελλοντικών εκμεταλλεύσεων της κυριότητας του έργου. Χονδρικά, η μεταβίβαση της κυριότητας του υλικού φορέα, μοιάζει σαν μια

¹¹ Σαραφινός Δ., Συνταγματική προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και Κοινωνία της Πληροφορίας, σελ. 62.

¹² αρ. 3 και αρ. 4 Ν.2121/93.

¹³ αρ. 31 και 32 Ν.2121/93.

¹⁴ Κοτσίρης Λ., Τιμητικός τόμος Α.Π (2007) σ.195.

¹⁵ Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ.101, 103.

στατική συναλλαγή αγοράς του υλικού φορέα που μπορεί να μεταπωληθεί¹⁶.

Αν ο δημιουργός επιθυμεί, μπορεί να απαγορεύσει την αναμετάδοση του έργου του, ακόμα και αν αυτός ο υλικός φορέας ενσωμάτωσης, επωλήθη νόμιμα σε κάποιον τρίτο. Το περιουσιακό δικαίωμα του κτήτορα του έργου, μεταβιβάζεται, αν υπάρχει γραπτή δικαιοπραξία, σύμφωνα με την οποία ο αρχικός δικαιούχος συναινεί ή αποβιώσει. Το ηθικό δικαίωμα δένει το έργο με τον δημιουργό και δεν μεταβιβάζεται και περιέρχεται στους κληρονόμους του δικαιούχου μετά το θάνατο του. Το ηθικό δικαίωμα είναι ένα υπερσύνολο εκχώρησης εξουσιών στον δημιουργό, αφού είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την προσωπικότητα του. Η ακεραιότητα του έργου παραμένει και μετά το θάνατο του δημιουργού. Οι κληρονόμοι και «μετά-δικαιούχοι» δεσμεύονται ως προς την τήρηση των όρων δημόσιας εκτέλεσης του έργου, που πιθανόν είχε θέσει ο δημιουργός πριν το θάνατο του¹⁷.

Τα τελευταία χρόνια η ψηφιοποίηση των αρχείων με ειδικά προγράμματα εγείρουν ζητήματα προσβολής της ακεραιότητας του έργου. Κατά συνέπεια, θίγεται και το ηθικό δικαίωμα του μουσουργού¹⁸. Μολονότι το έργο, χρήζει προστασίας, το ίδιο βάλλεται από την έλλειψη ενός μηχανισμού συνεκτικού προσδιορισμού του σχετικού ποσοστού που, επιμερίζεται στους δημιουργούς και τους εκδότες¹⁹.

Η οντότητα που είναι αμιγώς εκτεθειμένη σε πιθανές κλοπές, είναι ένα σύνολο ανθρωπίνων σκέψεων, που δεν στηρίζονται απαραίτητα σε εκλογικευμένες νοητικές διεργασίες, αλλά μετουσιώνονται σε μια πνευματική δημιουργία²⁰. Αναπόφευκτα, το έργο είναι ένα μέσο επικοινωνίας με το κοινό αλλά και ένα μέσο έκφρασης, τόσο του συνειδητού όσο και του ασυνείδητου του δημιουργού, κάτι που δίνει στο κάθε μουσικό κομμάτι, μοναδική υπόσταση. Τα «θεραπευτικά» συστατικά του ΠΔ είναι η πρωτοτυπία και η μορφή²¹. και θωρακίζουν την εγγενή άμυνα του δημιουργήματος, εναντίον

¹⁶ Οι περιοριστικοί όροι στις συμβάσεις, συνδέονται με την κατά το αρ. 17 Ν. 2121/93 εξασφάλιση του δημιουργού ως οικονομικά ασθενέστερου.

¹⁷ Η σύνδεση με την προσωπικότητα αρ. 1 και αρ.12 Ν.2121/93.

¹⁸ Γαρουφαλιά, Ο. (2009), Προσβολή ηθικού δικαιώματος και δικαιώματος προσωπικότητας στο ψηφιακό περιβάλλον σ. 156 και 159.

¹⁹ Pomianowski J. (2006), Toward an Efficient Licensing and Rate-Setting .The Yale law journal pp. 1544-1545. <https://www.yalelawjournal.org/comment/toward-an-efficient-licensing-and-rate-setting-regime>

²⁰ Κοτσίρης, Λ. (2005), Δίκαιο μέσω Ενήμερωσης και Επικοινωνίας σ. 173.

²¹ Αποτελούν τα στοιχεία, που συνθέτουν το κοινό σημείο αναφοράς του έτσι ώστε το τελευταίο να χρήζει προστασίας, βλ. αρ. 2 Ν. 2121/93.

κακόβουλων προσπαθειών προσβολής των έργων²². Δεν είναι λίγες οι φορές που κάποιοι δημιουργοί μουσικών έργων, παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο ως διάδικοι , για συμμόρφωση με το αρ. 2 παρ.1 Ν. 2121/93, που αφορά την «κλοπή» της πρωτοτυπίας του έργου τους²³.

Οι ιδέες του μουσουργού, αποτυπώνονται, σε μια συλλογή που τελικά παίρνει μορφή. Σε αυτή την προδιαγραφή μορφολογικής ύπαρξης, εστιάζει το ΕΘΠΔ, οριοθετώντας τις γραμμές προστασίας, αφήνοντας έξω τις αφηρημένες ιδέες²⁴ που δεν είναι δυνατό να κατανοηθούν από τον άνθρωπο ως αισθητικά αντικείμενα²⁵. Τα μορφολογικά στοιχεία που συνιστούν το μουσικό έργο αξιώνουν πνευματικής προστασίας, όταν είναι πρωτότυπα. Ως εκ τούτου, η νομοθεσία επικεντρώνεται σε στοιχεία ατομικότητας του έργου, μέσα στο οποίο απεικονίζεται ένας συνδυασμός μοναδικών στοιχείων της προσωπικότητας του δημιουργού²⁶. Στην πραγματικότητα η αόριστη έννοια της πρωτοτυπίας, περιέχει εγγενείς αδυναμίες. Μήπως πρέπει να καθοριστεί ένα μέτρο, από τους θεσμικούς κανόνες προστασίας, για την αξιολόγηση ενός πρωτότυπου έργου; Πως αυτό το μέτρο, θα μπορούσε να γίνει αντιληπτό και αποδεκτό από τους χρήστες μουσικής; Είναι κατανοητό, ότι το δημιουργικό ή το αισθητικό ύψος ενός έργου, δεν αποτελεί απαραίτητα, κριτήριο «πρωτοτυπίας». Πραγματικά, τι είναι αυτό που το καθιστά άξιο αμοιβής για την εκμετάλλευσή του;

Η διάκριση ενός έργου τέχνης, από ένα ανθρώπινο επίτευγμα που λαμβάνει χώρα στην καθημερινότητα, φαίνεται να αποτελεί το πιο πλήρες κριτήριο²⁷. Το ΕΘΠΔ, το οποίο, κινείται σε έναν άξονα οριζόντιας αξιολόγησης, υποβαθμίζοντας τις κάθετες καλλιτεχνικές ή αισθητικές αποτιμήσεις²⁸, οφείλει να αλλοιώσει την αντίληψη των εμπλεκόμενων, ως προς την υψηλή αξία του ΠΔ. Πρακτικά, οι αξιώσεις ποσοστιαίας αμοιβής του ΠΔ, μάλλον αδυνατούν να δικαιολογήσουν, την μοναδικότητα της πηγαίας δημιουργίας. Η αδυναμία εύρεσης ενός κοινά αποδεκτού συστήματος αξιολόγησης της πρωτοτυπίας του έργου, φαίνεται ότι δεν εξασφαλίζει στο έργο την προστασία του. Πόσο

²² Μαρίνος, Μ-Θ. (2004), Δίκαιο μέσων Ενημέρωσης και Επικοινωνίας σ. 69.

²³ ΑΠ απόφ. 343/2017.

²⁴ Καλλινίκου, Δ. (1994), Τα θεμελιώδη θέματα Ν.2121/93 σ.21- 22.

²⁵ Μαρίνος, Μ-Θ. (2004), Πνευματική ιδιοκτησία σ.71.

²⁶ Μαρίνος, Μ-Θ. (2000), Πνευματική Ιδιοκτησία σ. 138, σ.79.

²⁷ Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ.111.

²⁸ Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ.121,122.

μάλλον, σε μια ολοένα μεταβαλλόμενη κοινωνία της πληροφορίας, που υποβαθμίζει τα μουσικά δεδομένα που παρέχονται σε ελεύθερες πηγές ανοικτής πρόσβασης²⁹.

Επιπλέον η ηθική αξία του έργου παραγκωνίζεται από την πολύπλευρη οικονομική ωφέλεια των εμπλεκομένων. Η παγιωμένη σύνδεση του έργου με το υλικό υπόστρωμα, που το φέρνει σε επαφή με το κοινό, παραμένει ακόμα και όταν αυτό διατίθεται ως υπηρεσία. Πράγματι ο χειροπιαστός υλικός φορέας, στον οποίο έχει ενσωματωθεί το έργο διατίθεται προς πώληση ως οικονομικό αγαθό.

Κατά την εμπορική διοχέτευση του έργου, έχει κατοχυρωθεί η χορήγηση άδειων εκμετάλλευσης του έργου ως νομική συμμόρφωσης³⁰. Ως εκ τούτου δεν είναι λίγες οι διαταραχές που προκαλεί η «εξαναγκαστική» επανειλημμένη αγορά του ΠΔ από τους ενδιαφερομένους. Εδώ έγκειται η ουσιώδης απαίτηση για διάκριση των χαρακτηριστικών του ΠΔ, τα οποία αξιώνουν αμοιβής, είτε για την δημιουργία, είτε για την παραγωγή ή διανομή ή δημόσια εκτέλεση του έργου.

Τα χαρακτηριστικά αυτά δεν είναι τίποτα άλλο από τις εξουσίες που εκχωρούνται στον δικαιούχο του έργου. Το κοινό σημείο αναφοράς των εξουσιών είναι, η ικανότητα αναγνώρισης από τους χρήστες, ότι *ο δημιουργός είναι ή παραβίαστη πηγή προέλευσης του μουσικού κομματιού*³¹. Κατά την διάρκεια ζωής του, ο μοναδικός δικαιούχος των αμεταβίβαστων εξουσιών που πηγάζουν από την ακατάλυτη και απεριόριστη φύση του ηθικού δικαιώματος είναι ο ίδιος, ακόμα και αν το περιουσιακό του δικαίωμα έχει μεταβιβασθεί³². Επομένως, αν η προσωπικότητα του προσβληθεί, δύναται να κλείσει την «βρύση», χωρίς να κάνει κατάχρηση της εξουσίας του³³.

Το ΠΔ προστατεύεται για όλη την ζωή του μουσουργού αλλά και για 70 χρόνια μετά το θάνατο του, όταν και εκχωρείται στους νόμιμους κληρονόμους του³⁴. Έπειτα το υπουργείο πολιτισμού, εποπτεύει ως προς την πατρότητα και την ακεραιότητα του

²⁹ Παπαπετροπούλου-Ταλιαδούρου, Ε. (2010), Ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού και αξία του ανθρώπου σ. 26.

³⁰ Ν.4481/2017 χορήγηση πολυεδαφικών αδειών αρ 33 έως 40.

³¹ Γαρουφαλιά, Ο. (2009), Προσβολή ηθικού δικαιώματος σ. 3-6. Σημειώνεται ότι, οι εξουσίες που πηγάζουν από το περιουσιακό δικαίωμα δεν γίνονται εύκολα αποδεκτές από του υπόχρεους, διότι μεταβιβάζονται αντί αμοιβής.

³² αρ. 4 παρ. 3 Ν. 2121/93.

³³ αρ. 16 Ν. 2121/93.

³⁴ άρθρο 29 παρ. 1,2 Ν.2121/93.

έργου³⁵. Η ακατάσχετη φύση του ηθικού δικαιώματος, φαίνεται πολύ καθαρά, μετά το θάνατο του δημιουργού. Οι κληρονόμοι είναι υποχρεωμένοι να ασκούν τις εξουσίες, που απορρέουν από το ηθικό δικαίωμα κατά την βούληση του δημιουργού³⁶. Εν τέλει, πόσες φορές πρέπει να πληρωθεί το έργο;

Είναι προφανές, ότι οι παραπάνω κανονιστικές διατάξεις ενσωμάτωσης της ΠΠΔ στο ΕΘπΠΔ, φαίνονται ανίσχυρες μπροστά στις ολοένα μεταβαλλόμενες κοινωνικές και τεχνολογικές εξελίξεις. Σίγουρα η ευαλωτότητα του ηθικού δικαιώματος, απαιτεί την σύναψη διεθνών συμβάσεων προστασίας του³⁷. Άλλο τόσο χρειάζεται μια ριζική κανονιστική μεταρρύθμιση που θα θίγει όσο το δυνατόν λιγότερο τις εμπλεκόμενες πλευρές.

1.2.1 Αποσαφήνιση των εξουσιών

Η γενικότερη κυριαρχία του ΠΔ, εκφράζεται ως απόρροια συμμόρφωσης του κοινού, με την έννομη υποχρέωση λήψης άδειας από τον δημιουργό, για την εμπορική εκμετάλλευση του μουσικού έργου. Η μέγιστη λειτουργικότητα των κανονιστικών «εργαλείων» του ΕΘπΠ, στη σύγχρονη Ελληνική αγορά που διέπεται από το δίκαιο του ελευθέρου ανταγωνισμού, θα προσυπόγραφε την ισχύ των εξουσιών του μουσουργού³⁸. Ακριβώς, επειδή αυτές οι ίδιες, ρυθμίζουν τους πόρους και τις ελευθερίες πρόσβασης και εκμετάλλευσης του μουσικού έργου.

Στην πραγματικότητα, ο βαθμός έκθεσης ενός μουσικού έργου, φαίνεται όταν αυτό εκτίθεται στο παζάρι της δημοσιότητας. Η δημόσια εκτέλεση ενός πνευματικού δημιουργήματος, ενέχει οικονομικές αξιώσεις³⁹. Οι δυσαρμονίες που ανακύπτουν, δεν μπορούν να ξεπεραστούν, απλά με την συμμόρφωση σε μια δέσμη νομικών διατάξεων. Η διάκριση μεταξύ των εξουσιών του δημιουργού, ρίχνει φως σε κενά, που είναι ιδιαιτέρως σημαντικά για την αποτελεσματική προστασία του ΠΔ. Τόσο οι εξουσίες που εκχωρεί το περιουσιακό δικαίωμα στον δημιουργό ή σε τρίτους, όσο και αυτές που επισφραγίζουν την ηθική προέκταση του έργου, αποτελούν τα εχέγγυα προστασίας του ΠΔ. Από την

³⁵ αρ. 4 παρ. 2 Ν. 2121/93.

³⁶ αρ. 12 παρ. 2 Ν. 2121/93.

³⁷ Γαρουφαλιά, Ο. (2009), Προσβολή ηθικού δικαιώματος σ. 3, Εισαγωγή και σ. 220-222.

³⁸ Τόσο αυτών που πηγάζουν από το περιουσιακό, τόσο και αυτών που πηγάζουν από το ηθικό δικαίωμα.

³⁹ αρ. 32 Ν. 2121/93.

μία η απαραβίαστη αρχή της προσωπικότητας του δημιουργού και από την άλλη η ανάγκη για οριοθέτηση των εξουσιών που πηγάζουν από τον ηθικό δεσμό της ίδιας του της προσωπικότητας με το έργο, οδηγούν στην αναζήτηση, συγκεκριμένων ορίων προστασίας, ανά εξουσία⁴⁰. Είναι αλήθεια ότι, η συμπαγής δομή των ηθικών εξουσιών δημιουργεί πιο ξεκάθαρα όρια από τις συμβάσεις εκχώρησης των περιουσιακών εξουσιών. Οι επιμέρους εξουσίες του περιουσιακού δικαιώματος, διακρίνονται ως προς την εγγραφή, την αναπαραγωγή, την δημιουργία παράγωγου έργου, τη διανομή ή θέση σε κυκλοφορία, την εκμίσθωση ή τον δανεισμό, την δημόσια εκτέλεση και την ραδιοτηλεοπτική μετάδοση⁴¹. Σε αυτό το έγγραφο, η εστίαση στις εξουσίες του ηθικού δικαιώματος, είναι σκόπιμη, διότι αυτές αποτελούν παρακαταθήκη, για την διασφάλιση της προστασίας του πνευματικού δικαιώματος. Παράλληλα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως αποτελεσματικό εργαλείο ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των χρηστών.

Ας εξετάσει όμως κάποιος την συχνή περίπτωση κατά την οποία ο ιδιοκτήτης του περιουσιακού δικαιώματος, είναι κάποια εταιρεία⁴². Εδώ πρέπει να σημειωθεί, ότι η μεταβίβαση της κυριότητας του υλικού φορέα, δεν επιφέρει και την μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος του έργου. Ο οικονομικά ασθενέστερος μουσουργός, προστατεύεται, έναντι των ισχυρών εταιρειών, που θέτουν σε κυκλοφορία το μουσικό κομμάτι⁴³. Στην περίπτωση που, η εταιρεία-εκδότης, είναι νόμιμος δικαιούχος του περιουσιακού δικαιώματος, η ίδια, κατοχυρώνει εξουσίες που απορρέουν από αυτό, με σκοπό την μεγιστοποίηση των κερδών, από την οικονομική εκμετάλλευση του έργου.

Ωστόσο η συναίνεση του δημιουργού, υπόκειται σε περιορισμούς κατά την άσκηση του ηθικού δικαιώματος του. Κατά αυτόν τον τρόπο, οι εταιρείες διασφαλίζονται. Ωστόσο οι συμβάσεις, τις υποχρεώνουν να δημοσιεύσουν το έργο⁴⁴. Από την άλλη, δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κάποιος, ότι, ο δημιουργός δεν μπορεί να μεταβιβάσει όλες τις ηθικές εξουσίες στην εταιρεία, αφού κάτι τέτοιο θα σήμαινε παραβίαση της αμεταβίβαστης φύσης του ηθικού δικαιώματος. Ωστόσο, η ιστορία

⁴⁰ Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ. 251.

⁴¹ αρ. 3 του Ν. 2121/1993

⁴² ως αντισυμβαλλόμενος με τη συναίνεση του άρθρου 16 Ν.2121/93 , από τον δημιουργό.

⁴³ άρθρα 12-17 Ν.2121/93.

⁴⁴ άρθρο 15 παρ. 5 2121/93.

δείχνει, ότι οι ισχυρές εταιρείες ,που στοχεύουν στην κερδοφορία, παραμερίζουν τεχνηέντως, τις ακατάλυτες προσωποπαγείς εξουσίες του δημιουργού. Ως επακόλουθο, αν οι δημιουργοί, τις ασκήσουν, αυτόματα, θα δεχτούν πιέσεις αποκλεισμού από την αγορά. Έστω και αν οι διμερείς σχέσεις μεταξύ των δημιουργών και των εκδοτών, είναι διαχειρίσιμες, κανένας δεν εγγυάται ότι δημιουργοί και εκδότες θα εξασφαλίσουν τις αμοιβές που προκύπτουν, από την άσκηση των έννομων συμφερόντων τους. Φυσικά θα ήταν αδύνατο να παρακολουθήσουν την χρήση των έργων τους ανά τον κόσμο. Κάτω από το συγκεκριμένο πλαίσιο, η παρακολούθηση, προστασία και συλλογή των αξιώσεων του ΠΔ ανατίθεται σε ΟΣΔ⁴⁵.

Η επιλογή του ΟΣΔ μπορεί να διαφέρει ανά δικαιούχο μουσικού έργου. Ως εκ τούτου, στην αγορά εμφανίζονται στρεβλώσεις που προκύπτουν, από την υποχρέωση των χρηστών μουσικής να σεβαστούν τις εξουσίες των δημιουργών και των εκδοτών ενός τραγουδιού, που πιθανόν εκπροσωπούνται από δύο διαφορετικούς ΟΣΔ. Ένα πιθανό σενάριο βρίσκει ένα μουσικό έργο, να ανήκει σε έναν δημιουργό που έχει σύμβαση εκχώρησης του μηχανικού δικαιώματος του έργου, με κάποιον εκδότη⁴⁶. Ο πρώτος είναι μέλος στην ΕΔΕΜ⁴⁷ και ο τελευταίος στην AUTODIA. Ο χρήστης είναι υποχρεωμένος να πληρώσει δύο ΟΣΔ για το ίδιο έργο. Συνήθως στην καθημερινή ζωή, οι δημιουργοί ή/και οι εκδότες, επιλέγουν να εκχωρήσουν τα δικαιώματα τους σε διαφορετικό ΟΣΔ. Και στις δύο περιπτώσεις, η προαναφερθείσα νομική εργαλειοθήκη, δείχνει να χρειάζεται προσθήκες εργαλείων.

Η μελέτη των έννομων αξιώσεων των δημιουργών είναι αναγκαία. Και αυτό γιατί, από την μία βυθίζονται κατά την σύγκρουση των συμφερόντων των εμπλεκομένων και από την άλλη, μόλις που επιπλέουν λόγω της ανορθόδοξης λειτουργίας των Αρχών και των ΟΣΔ. Επιπλέον, η ανεπαρκής συνεργασία και η αδυναμία συντονισμού μεταξύ των Αρχών, δεν προάγει ούτε το δίκαιο ελεύθερου ανταγωνισμού, αλλά ούτε συνδράμει στην μεγιστοποίηση των αμοιβών των δημιουργών. Απεναντίας, τις περισσότερες φορές,

⁴⁵ άρθρο 54 παρ. 1 εδάφιο α' του Ν.2121/1993

⁴⁶ Max Planck Institute, (2013), Comments, p. 329, ο αντισυμβαλλόμενος εκδότης αποκτά το μηχανικό δικαίωμα, στο άρθρο αναλύονται, οι εγγενείς αδυναμίες της πρότασης της ΕΕ το 2012 για πολυμεδιακές άδειες επιγραμμικών (on-line) χρήσεων, διαχωρίζοντας τα μηχανικά δικαιώματα από τα δικαιώματα δημόσιας εκτέλεσης. Το μηχανικό δικαίωμα αφορά τα αντίγραφα για αναπαραγωγή ή μετάδοση για ιδιωτική χρήση.

⁴⁷ η υπ' αριθμ. ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΠ/66892/1385/2020 κατοχύρωση της , ως μη κερδοσκοπικού ΟΣΔ για την προστασία του περιουσιακού δικαιώματος των μουσουργών, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 18 ν. 2121/1993.

οι Αρχές δεν εποπτεύουν με σωστό τρόπο τους ΟΣΔ. Δεν είναι λίγες οι φορές, που η δυσλειτουργία της πραγματικότητας, κατά την εφαρμογή των κανονισμών και των διατάξεων περί του ΝΠΠΔ, επισημαίνει την αδυναμία ή και αδιαφορία των εξουσιοδοτημένων κρατικών αρχών⁴⁸.

Από την άλλη, οι ΟΣΔ φαίνεται να δρουν καταχρηστικά, ως προς τις εξουσίες που τους μεταβιβάζουν ή επιθυμούν να τους εκχωρήσουν οι δημιουργοί⁴⁹. Ακολουθούν οι εξουσίες αναλυτικά:

- ***Εξουσία Δημοσίευσης***

Η δημοσίευση είναι η πλέον σημαντική εξουσία διότι, εντεύθεν αρχίζει η οικονομική εκμετάλλευση του έργου⁵⁰. Δικαιολογημένα λοιπόν, είναι θωρακισμένη ως προς το χρόνο, τους όρους και την βούληση του καλλιτέχνη να επικοινωνήσει με το κοινό στο οποίο θα δημοσιευθεί⁵¹. Η φύση του ηθικού δικαιώματος, φαίνεται να φέρνει την προσωπικότητα του μουσουργού, σε μονοσήμαντη αντιστοιχία με τον τρόπο με τον οποίο, ένα έργο δημοσιεύεται. Αναλυτικότερα, κάθε τρόπος δημόσιας εκτέλεσης του έργου, δίνει μια νέα εξουσία στον δημιουργό, να την προσβάλει αν ο ίδιος ενοχληθεί. Η δημόσια εκτέλεση στο διαδίκτυο ή με άλλα ψηφιακά μέσα διευρύνει το πεδίο επικοινωνίας του δημιουργού με το κοινό. Ο πνευματικός δεσμός του δημιουργού με το δημιούργημα του, είναι περισσότερο εκτεθειμένος εξαιτίας του μεγαλύτερου κοινού στο οποίο απευθύνεται. Ακόμα και αν οι πεποιθήσεις του είναι διαφορετικές, με αυτές που πρεσβεύουν άλλα έργα που θα ακουστούν δυνητικά, ο ίδιος έχει το δικαίωμα να διατάζει να αποσύρουν την μουσική συλλογή του, από το μέσο διάδοσης που μπορεί να είναι μια

⁴⁸ Σύμφωνα με την εγκύκλιο του ΥΠ. ΕΣ (αριθμός .Πρωτοκόλλου 19421-24/06/2016), στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, η παράβαση ως προς την πνευματική ιδιοκτησία, βεβαιώνεται ως νόμιμη, μόνο με την σύμπραξη της Δημόσιας Αρχής (Αστυνομίας), η οποία καταγράφει λεπτομερώς τα στοιχεία της παράβασης. Ως εκ τούτου, αναιρείται η δυνατότητα επιβολής παράβασης από ιδιώτη που ίσχυε μέχρι πρότινος (Ολομέλεια ΣτΕ 1934/1998, 1972/2012, 15/2015). Είναι προφανές ότι ο ρόλος της Αστυνομίας να κάνει αυτοψία ανά πάσα στιγμή, σε χιλιάδες καταστήματα που αναπαράγουν μουσική δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Πόσο μάλλον, όταν πρέπει να συνεργασθεί με τους ΟΣΔ που διαθέτουν την υλικοτεχνική υποδομή για να τεκμηριώσουν, ότι ο παραβάτης αναπαράγει το έργο, ενός δημιουργού-μέλους τους, χωρίς την προβλεπόμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης, σύμφωνα με τους νόμους 4481/2017 (ΦΕΚ Α 100/2017) και 2121/1993 (ΦΕΚ Α 25/1993).

⁴⁹ ΕπΑντ Απόφαση αρ. 245/III/2003 την παράβαση του άρθρου 2 Ν. 703/77 μετά την καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ.1 του ίδιου νόμου, ομάδα από μουσικοσυνθέτες δικαιώθηκαν για την αδικαιολόγητη καταχρηστική πρακτική της ΑΕΠΙ, να υποχρεώνει με μονομερείς τροποποιήσεις στις συμβάσεις τα μέλη της, να εκχωρούν σε αυτή ολική εξουσία διαχείρισης των δικαιωμάτων τους.

⁵⁰ Κοτσιρης, Α.-Σταματούδη, Ε. (2009) Νόμος για την Πνευματική ιδιοκτησία αρ.4, αρ. 30.

⁵¹ Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ. 253.

βάση δεδομένων. Σε αυτή την περίπτωση, η άσκηση της απαγόρευσης δημοσίευσης, λόγω ηθικής προσβολής, υπερισχύει της εξουσίας δημοσίευσης του περιουσιακού δικαιώματος. Συνεπώς, θίγει και τον κάτοχο του περιουσιακού δικαιώματος που μπορεί να ανήκει σε κάποιον εκδότη και όχι τον δημιουργό⁵².

- ***Εξουσία πατρότητας***

Η συγκεκριμένη εξουσία έχει πρωτογενή χαρακτήρα⁵³. Αναπόφευκτα, η άσκηση της σχετικής εξουσίας δεν φέρει χρονική διάρκεια. Ο δημιουργός έχει το δικαίωμα να προβάλει ή όχι, το όνομα του στο έργο του⁵⁴. Ο νόμος τον εξουσιοδοτεί να χρησιμοποιήσει ψευδώνυμο. Δεν είναι όμως υποχρεωμένος⁵⁵. Μια τέτοια υποχρέωση θα έθετε την προσωπικότητα του, σε μια έμμεση συνεχή αναζήτηση κοινωνικής αποδοχής ή απόρριψης. Έτσι, μολονότι απολαμβάνει, ότι η συγκεκριμένη εξουσία δεν τον βαραίνει, δεν μπορεί και να παραιτηθεί από την άσκηση της. Άλλωστε κανένας δημιουργός δεν θα υπόγραφε, ότι δεν έγραψε τους στίχους του, ή ότι δεν συνέθεσε την μουσική του. Πόσο μάλλον αν έβλεπε ότι κάποιος άλλος ισχυριζόταν ψευδώς ότι είναι ο δημιουργός του έργου⁵⁶.

- ***Εξουσία περιφρούρησης και ακεραιότητας του έργου***

Οι περιπτώσεις προσβολής της ακεραιότητας ενός μουσικού έργου, δεν προκαλούν καμία έκπληξη. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, όταν στο Διαδίκτυο, ένας υπέρ-σύνδεσμος (hyperlink), που φέρει το τίτλο ενός τραγουδιού, οδηγεί σε ένα τμήμα του έργου ή σε κακής ποιότητας αναμετάδοσης του. Ο δημιουργός καταθέτει την προσωπικότητα του, στους στίχους ή την μελωδία ενός έργου. Από την στιγμή που το «αυθεντικό» μετασηματίζεται σε ένα αναλογικό ή ψηφιακό αντίγραφο, το έργο μπορεί να τροποποιηθεί. Αυτό είναι και το κομβικό σημείο, στο οποίο φαίνεται καθαρά, πόσο δικαιολογημένη είναι η αξίωση του δημιουργού για περιφρούρηση της ατομικότητας του έργου του, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την μοναδικότητα του δημιουργού⁵⁷. Η θέση του έργου προς οικονομική εκμετάλλευση, σε μια κοινωνία που διέπεται από την αναζήτηση της οικονομικής επιτυχίας, θα το άφηνε απροστάτευτο σε οποιαδήποτε

⁵² Παπαπετροπούλου-Ταλιαδούρου, Ε. (2010), Ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού και αξία του ανθρώπου σ. 44.

⁵³ αρ. 29 παρ. 2 Ν.2121/93

⁵⁴ αρ. 4 παρ. 1 Ν.2121/93

⁵⁵ Κοτσίρης, Λ. (2005), Δίκαιο Πνευματικής ιδιοκτησίας σ. 125.

⁵⁶ αρ. 4 παρ. 1 περ. β και αρ. 178-179 ΑΚ.

⁵⁷ αρ. 4 παρ. 1 περ. β και αρ. 178-179 ΑΚ.

τροποποίηση από κάποιον τρίτο. Απαγορεύεται οποιαδήποτε τροποποίηση ή περικοπή του έργου, χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού. Ο Έλληνας νομοθέτης προασπίζει την αυθεντικότητα του έργου. Ακόμα και αν αυτή η νέα εκδοχή του έργου, θα ήταν ευεργετική ως προς την συγκέντρωση χρημάτων ή δόξας για τον μουσουργό⁵⁸. Αν και ο ίδιος μπορεί να το τροποποιήσει, δεν μπορεί να παραιτηθεί από της εξουσία περιφρούρησης τελείως. Ο δημιουργός, αν κρίνει ότι θίγεται η πνευματική του σύνδεση με το έργο του, μπορεί να επέμβει ως προς τις συνθήκες παρουσίασης, του τελευταίου στο κοινό. Το δικαίωμα του δικαιούχου να συναινεί ως προς την τροποποίηση, δεν πρέπει να είναι καταχρηστικό. Απεναντίας οφείλει να δείχνει ανοχή, στον βαθμό που τα κεντρικά συνθετικά στοιχεία του πνευματικού του έργου, στο οποίο αποτυπώνεται η προσωπικότητα του, δεν αλλοιώνονται⁵⁹. Έτσι παρέχει την μουσική του δημιουργία στους αντισυμβαλλόμενους ως υπηρεσία οικονομικής εκμετάλλευσης, και στο κοινό ως μέσο διασκέδασης⁶⁰.

- ***Εξουσία Προσπέλασης***

Μολονότι η Διεθνής Συνθήκη της Βέρνης-Παρισιού, δεν εκχωρεί στον δημιουργό το δικαίωμα να ασκεί τέτοια εξουσία, το άρθρο 4 παρ.1 Ν.2121/93 κατοχυρώνει την αμεταβίβαστη δυνατότητα πρόσβασης του ίδιου, σε έργα που έχουν περιορισμένο πλήθος αντιγράφων ή σε αυτά που αποτυπώνονται, σε μοναδικό υλικό υπόστρωμα⁶¹. Είναι προφανές ότι η τεχνολογική εξέλιξη και η ανάγκη μετάβασης στην κοινωνία της πληροφορίας, περιορίζει την δυνατότητα άσκησης της εξουσίας προσπέλασης στα έργα, που αναπαράγονται ως ψηφιακά αντίγραφα, που συναντώνται απανταχού. Φυσικά ισχύουν κάποιοι περιορισμοί στο μέτρο που, δεν καταλύουν την εξουσία, αλλά συνάμα, προστατεύουν τους αντισυμβαλλόμενους κατόχους της κυριότητας. Το πνευματικό δημιούργημα αποτελεί έναν πόρο ελεύθερης πρόσβασης για τον ίδιο τον μουσουργό, αφενός για να μπορεί να απολαμβάνει την δημιουργία του, αφετέρου για να την χρησιμοποιήσει ως κίνητρο ή μέσο ώθησης προς την πνευματική αφύπνιση, που χρειάζεται για να δημιουργήσει κάτι νέο. Αυτό ισχύει, ακόμα και αν εκείνος, μεταβιβάσει

⁵⁸ Γαρουφαλιά, Ο. (2009), Προσβολή ηθικού δικαιώματος σ. 60 και σ. 155-159.

⁵⁹ Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ. 262 και αρ. 4 παρ.1 2121/93.

⁶⁰ Τιμοκατάλογους ΑΕΠΙ και ΕΔΕΜ όταν για λόγους διασκέδασης το κατάστημα διαθέτει καραόκε.

⁶¹ Μαρίνος, Μ-Θ. (2000), Πνευματική Ιδιοκτησία σ. 197· Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ. 268.

είτε, την κυριότητα του μηχανικού μέσου όπου περιέχεται το έργο, είτε το περιουσιακό του δικαίωμα⁶².

- ***Εξουσία Μετάνοιας ή Υπαναχώρησης***

Το Ελληνικό δίκαιο ανοίγει ένα παράθυρο για τον δημιουργό και τον αντισυμβαλλόμενο⁶³. Οι συμβάσεις μπορούν να αναπροσαρμοστούν αζημίως μεταξύ των αντισυμβαλλόμενων, υπό αυστηρούς περιορισμούς. Εάν είναι απαραίτητο να προστατευθεί η προσωπικότητα του δημιουργού, είτε λόγω μεταβολής του αξιακού συστήματος συμπεριφοράς του, είτε εξαιτίας των κοινωνικών περιστάσεων, τότε η εξουσία της μετάνοιας, επιτρέπει την άρση των περιορισμών των συμβάσεων⁶⁴. Σίγουρα οι πεποιθήσεις και οι ιδέες ενός μεμονωμένου φυσικού προσώπου, προβάλλουν την υποκειμενική την υποκειμενική συνιστώσα της εξουσίας. Ωστόσο σε ποιο βαθμό, μπορούν να επηρεάσουν την προσωπικότητα του, ορισμένες αποκρυσταλλωμένες απόψεις του με την πάροδο του χρόνου, έτσι ώστε αυτός να θελήσει να ασκήσει το δικαίωμα μετάνοιας; Η κατοχύρωση της συγκεκριμένης εξουσίας στο Γερμανικό δίκαιο, τοποθετεί τις διαφορετικές πεποιθήσεις, σε διακριτές κατηγορίες κατάταξης. Ο διαχωρισμός προσανατολίζεται στο πόσο πολύ απέχουν οι πεποιθήσεις. Η αντικειμενική συνιστώσα της μετάνοιας αυξάνεται, όταν οι πεποιθήσεις διαφέρουν όλο και περισσότερο⁶⁵. Είναι κατανοητό ότι η απουσία αντικειμενικών και σαφών περιορισμών ως προς την άσκηση της εξουσίας υπαναχώρησης, θα μπορούσε να εμποδίσει την απρόσκοπτη δημόσια εκτέλεση των έργων κάποιου δημιουργού, με πεποιθήσεις που συνεχώς αλλάζουν και θίγονται. Από την άλλη, η συχνότητα με την οποία, οι δημιουργοί υπαναχωρούν, φαίνεται να είναι μικρή, λόγω των πολύ αυστηρών προϋποθέσεων που επιτρέπουν την επίκληση του δικαιώματος μετάνοιας. Ενδεικτικά, αν ο δημιουργός άρει την εξουσία της υπαναχώρησης για ένα έργο, πρέπει να επιλέξει τον ίδιο αντισυμβαλλόμενο, όταν το θέσει ξανά σε κυκλοφορία. Είναι αυτονόητο ότι η ακαμψία των περιορισμών, βρίσκει απήχηση μόνο σε δημιουργούς που έχουν μεγάλη οικονομική

⁶² Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ. 268.

⁶³ Με το άρθρο 4 παρ.1 του Ν.2121/93 ο δημιουργός δύναται να μετανιώσει για τη σύναψη σύμβασης εκμετάλλευσης του έργου του, με τον αντισυμβαλλόμενο. Αποτελεί μια ιδιαίτερη εξουσία η οποία προστατεύει την προσωπικότητα του δημιουργού, είτε γιατί άλλαξαν οι περιστάσεις (κρίση, πόλεμος) είτε γιατί άλλαξαν τα πιστεύω του.

⁶⁴ Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία σ. 269.

⁶⁵ Δεσποτίδου, Α.-Παπαδοπούλου, Α. (1992), Η εξουσία της μετάνοιας, σ.158.

άνεση⁶⁶. Ωστόσο, γνωρίζοντας την υποχρέωση του να καταβάλλει αποζημίωση υπαναχώρησης, μπορεί ο δημιουργός να μην επικαλεσθεί καταχρηστικά την μελλοντική του πιθανή συνεργασία με τον ίδιο αντισυμβαλλόμενο, για να αποφύγει την καταβολή του ποσού, που ορίζει η ρήτρα επανόρθωσης; Συμπερασματικά, οι λεπτές γραμμές, οι όποιες χαράζονται από τους σφιχτούς αλλά αλληλοσυγκρουόμενους όρους, άσκησης της εν λόγω εξουσίας, δεν ενθαρρύνουν την πλειοψηφία των δημιουργών να υπαναχωρήσουν. Τέλος, η πράξη της εκούσιας παραίτησης, από την εξουσία μετανοίας θα ήταν αντιφατική ως προς τον σκοπό της, που δεν είναι άλλος από την προστασία της προσωπικότητας του δημιουργού⁶⁷.

1.2.2 Εξαιρέσεις

Οι περιοριστικοί κανόνες που επιτρέπουν την χρήση ενός μουσικού έργου, δίχως την υποχρέωση λήψης άδειας από τον δημιουργό, διατυπώνονται⁶⁸ ως εξής:

1. Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση.
2. Αναφορά σε αποσπάσματα.
3. Αναπαραγωγή για διδασκαλία
4. Αναπαραγωγή για διοικητικούς ή δικαστικούς σκοπούς.
5. Παραστάσεις σε σχολεία με ειδικές προϋποθέσεις.
6. Αναπαραγωγή προς όφελος κουφών και κωφάλαλων.
7. Προσωρινές μεταβατικές ή παρεπόμενες πράξεις αναπαραγωγής που επιτρέπουν:
 - Δικτυακή μετάβαση μεταξύ τρίτων μέσω μεσολαβητή
 - Νόμιμη χρήση του έργου χωρίς οικονομική σημασία

Ωστόσο, οι περιπτώσεις που εξαιρούνται, καθορίζονται από δαιδαλώδεις διαδικασίες. Όχι τόσο ως προς την διάρθρωση τους -κάτι που είναι αναμενόμενο από νομικής άποψης- όσο ως προς τις διαμάχες που προκαλεί η εφαρμογή τους, στην καθημερινή πραγματικότητα. Η επιλογή των συγκρούσεων, που προέρχονται από την υπό όρους, άρση της υποχρέωσης λήψης άδειας από τον μουσουργό, δεν είναι τυχαία. Και αυτό γιατί ο υπόχρεος, επικαλείται αυτές τις εξαιρέσεις, ως ασπίδα νομικής προστασίας πολύ συχνά. Ως εκ τούτου, η ενσωμάτωση των σχετικών περιορισμών, στις περιπτώσεις

⁶⁶ Κικκής, Ι. (2005) Το μέλλον του ηθικού δικαιώματος, στην κοινωνία της πληροφορίας σ.297.

⁶⁷ Παπαπετροπούλου-Ταλιαδούρου, Ε. (2010), Ηθικό δικαίωμα του πνευματικού και αξία του ανθρώπου σ. 56.

⁶⁸ αρ. 18 έως 28Γ 2121/93.

χρήσης του μουσικού ρεπερτορίου του μουσουργού, εκφράζει με διακριτό τρόπο, τις διάφορες διαμάχες που ανακύπτουν, μεταξύ των εμπλεκόμενων. Επιπλέον, επισημαίνει την ανομοιογένεια ως προς την άσκηση των εξουσιών των εξουσιοδοτημένων αρχών. Είναι κατανοητό, ότι η εκ διαμέτρου αντίθετη θέση των δυο στρατοπέδων, γενικεύεται με αλληλέγγυες συγκρούσεις, πέρα από τις εξαιρέσεις, σε όλες τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις του ΝΠΠΔ. Αναπόφευκτα, οι αμοιβές συρρικνώνονται. Επισημαίνεται ότι οι αιτίες σύγκρουσης, είναι αλληλένδετες. Μπορούν να προκύψουν ακολούθως:

- από την αποκωδικοποίηση τους κατά την χρήση του έργου, που κάθε φορά είναι κομμένοι και ραμμένοι στα μέτρα των ευνοημένων ή ζημιωμένων εμπλεκόμενων⁶⁹.
- εξαιτίας της προδιάθεσης του χρηστή να παρανομήσει, η οποία ενισχύεται από την ανυπαρξία προνοητικών μέτρων αντιμετώπισης, που θα αντιμετώπιζαν την παράβαση εν τη γενέσει⁷⁰.
- λόγω της καθυστερημένης απόκρισης των δικαστικών αρχών⁷¹, που θα καταδίκαζαν εξόφθαλμες παραβάσεις των ΟΣΔ, που επηρεάζουν όμως και την συμπεριφορά των χρηστών. Οι τελευταίοι γίνονται πλέον επιφυλακτικοί ως προς την αξιοπιστία των ΟΣΔ και των θεσμών του κράτους. Αναπόφευκτα, η συγκεκριμένη δυσλειτουργία

⁶⁹ Η συχνότητα με την οποία, μια επιχείρηση, που χρησιμοποιεί μουσική, συγκρούεται με τους ΟΣΔ, φαίνεται να είναι υψηλή. Αυτό αποδεικνύεται και από το πλήθος των δικαστικών διαμαχών μεταξύ τους, όπως φαίνεται από την κοινή Υπουργική Απόφαση 10100/Δ3Β/4020-2007-ΦΕΚ 1670/Β/22-8-2007 του Υπουργείου Οικονομίας και Πολιτισμού, που έδωσε μια ανάσα αποσυμφόρησης στα δικαστήρια. Και οι δυο αντιμαχόμενες πλευρές, γνωρίζουν την δυσλειτουργία των θεσμικών οργάνων, ανέκαθεν. Ως αποτέλεσμα, οι ΟΣΔ καταχρώνται την εξουσία αδειοδότησης δημόσιας εκτέλεσης και αναπαραγωγής ενός έργου αντί αμοιβής, και οι ιδιοκτήτες παρερμηνεύουν το νόμο, για να μην καταβάλλουν την αμοιβή. Ενδεικτικά, οι πρώτοι αξιώνουν αμοιβές από κομωτήρια ή εργαστήρια, όπου η μουσική επικαλύπτεται τις περισσότερες φορές, από τον θόρυβο των μηχανημάτων σε λειτουργία, ενώ οι δεύτεροι, θεωρούν ότι το προσωπικό της επιχείρησης τους αποτελεί εξαίρεση, όταν αναπαράγουν μουσική, σε χώρους όπου κινούνται μόνο οι υπάλληλοι. Αντίθετα, η παρ. 1 του άρθρου 18 Ν. 2121/93, αποσαφηνίζει την ερμηνεία του όρου «ιδιωτική χρήση» και την περιορίζει σε ένα στενότερο πλαίσιο, από αυτό μιας επιχείρησης ή Οργανισμού. Με την απόφαση 245/2003, η ΕπΑντ καταδίκασε την ΑΕΠΙ για κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, επειδή τιμολογούσε υπερβολικά.

⁷⁰ Κατά την ίδρυση λειτουργίας υγειονομικού καταστήματος, Ο Δήμος, δεν έχει ελεγκτικό χαρακτήρα ως προς την περίπτωση που ο ιδιοκτήτης αναμεταδίδει μουσική στο κατάστημα του. Ακόμα και μετά από μήνες λειτουργίας, δεν ελέγχει καν, αν ο χρήστης έχει προμηθευτεί την προβλεπόμενη άδεια μουσικής. Σημειώνεται ότι, η κατά το αρ.63 παρ.2 Ν.2121/93, υποχρέωση έκδοσης άδειας από την Δημοτική αρχή, για τους ιδιοκτήτες υγειονομικού καταστήματος, που μεταδίδουν μουσική, αντικαταστάθηκε με μια απλή πράξη γνωστοποίησης στο Δήμο, δηλώνοντας προαιρετικά, αν επιθυμούν να αναπαράγουν μουσική στο κατάστημα τους. Η γνωστοποίηση υποβάλλεται αποκλειστικά ηλεκτρονικά μέσω της ιστοσελίδας <https://notifybusiness.gov.gr> (Εγκύκλιος με αρ. πρ. Φ15/οικ.62588/754/02-06-2017 παρ. Α περ. 5).

⁷¹ ΔεΑθ. απ.1103/2017, ενδεικτική είναι η προσφυγή των δημιουργών στην ΕπΑντ το 1996, που καθυστέρησε 17 χρόνια να εκδικαστεί. Η καταδικαστική απόφαση υποχρέωσε την ΑΕΠΙ να επιστρέψει 30 εκατομμύρια στους δημιουργούς. Ωστόσο μερικοί δημιουργοί είχαν πεθάνει και η ΑΕΠΙ ΑΕ χρεοκόπησε, χωρίς υπάρχει υλικό εκποίησης.

οδηγεί σε ντόμινο καθυστερήσεων, αφού οι χρήστες παραδίδονται σε ένα φαύλο κύκλο αντιπαραθέσεων, ως προς το αν θα καταβάλουν έγκαιρα ή καθόλου αμοιβές για πνευματικά δικαιώματα. Επόμενο είναι, ότι τέτοιες αντιδράσεις, σωρεύουν όλο και περισσότερες δικαστικές διαμάχες στα δικαστήρια.

- επειδή απαιτούν τον συντονισμό των εποπτικών και ελεγκτικών σωμάτων που μάλλον αποθαρρύνονται, από την αδυναμία ευθυγράμμισης τους, στο πλαίσιο της κανονιστικής συμμόρφωσης, παλαιότερα με το Ν.2121/93 και 4481/2017 αργότερα. Οι σχετικές διατάξεις του Ν.4481/2017, παρουσιάζουν δυσκολίες εναρμόνισης με την παλαιότερη υπάρχουσα νομοθεσία. Αφενός βασίζονται στην ανάγκη για λεπτομερείς ελέγχους και τεκμηριώσεις συνεργασίας, αφετέρου παραβιάζονται από την μεγαλύτερη μερίδα των υπόχρεων νομικών και δημοσίων προσώπων. Η απουσία τήρησης, από τις διαφορετικές αρχές, συνεκτικής στάσης ως προς τις σωρευτικές επιβολές διοικητικών και ποινικών κυρώσεων, οδηγεί τις περισσότερες φορές σε αναποτελεσματικές δράσεις⁷². Επιπλέον, ο Ν.4481/2017 προσθέτει τις δυσκολίες διαχείρισης της αγοράς των δικαιούχων, πέρα από τα προβλήματα που προκύπτουν, κατά την διαχείριση της αδειοδότησης των χρηστών μουσικής. Και αυτό γιατί οι κυβερνητικές υπηρεσίες, δεν επιλύουν τις διαφορές μεταξύ των ΟΣΔ και κατά επέκταση μεταξύ των δικαιούχων. Είναι σαφές, ότι οι κυβερνητικές εποπτικές αρχές, δεν αποκτούν ξεκάθαρες εξουσίες και καθήκοντα, αλλά έχουν υποστηρικτικό ρόλο⁷³.

⁷² Η περίπτωση αιτήματος από τον ΟΣΔ προς την εισαγγελική αρχή, μιας εντολής απαγόρευσης μουσικής, αποτελεί μια απλή και συνηθισμένη δράση, για την παρεμπόδιση της προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, όπως ορίζει το αρ.63 Ν.2121/93. Το συγκεκριμένο σενάριο, παρακολουθεί την λειτουργία, ενός κυκλώματος διώξεων, με σκοπό την όχληση του χρήστη μουσικής και τελικά την συμμόρφωση του. Η αστυνομική αρχή, αναλαμβάνει να επιδώσει την εισαγγελική εντολή στον ιδιοκτήτη ενός εστιατορίου που παραβιάζει το αρ.66 Ν. 2121/93, εκτελώντας μουσικές συνθέσεις ,χωρίς την προβλεπόμενη άδεια από την ΑΕΠΠ που εκπροσωπεί τούς δημιουργούς των έργων. Δεν μπορεί να ελέγξει δέ, αν το μουσικό ρεπερτόριο, εμπίπτει ή όχι στο εκπροσωπούμενο μουσικό ρεπερτόριο που προστατεύεται από τον ΟΣΔ. Αναπόφευκτα, η εντολή παίρνει τον δρόμο για το ειρηνοδικείο, όπου και αντιμετωπίζεται με επιείκεια. Έπειτα ο ΟΣΔ, προχωρά σε ντόμινο διώξεων, μέχρι να μηνύσει τελικά τον παραβάτη. Κάποιες υποθέσεις φτάνουν στον ΑΠ. Η απόφαση *ΑΠ 500/2001*, δικαίωσης ιδιοκτήτη καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος, μετά από έφεση του, επιβεβαιώνει την απουσία συλλογικής συνεργασίας των θεσμικών οργάνων, για την τεκμηρίωση της υποτιθέμενη παράβασης. Από την μία η επίκληση του ιδιοκτήτη ότι ο υπάλληλος του άκουγε ραδιόφωνο και από την άλλη η ασαφής στοιχειοθέτηση της αναπαραγωγής των επίδικων μουσικών συνθέσεων δεν τεκμηρίωσαν την παράβαση. Αυτό ισοδυναμεί με την αδυναμία διαχείρισης, ενός τόσο μεγάλου αριθμού παραβατών.

⁷³ Max Planck Institute, (2013), Comments, pp 325-326, 330,349. Στην Γερμανία ο ΝΠΠΔ επιτρέπει τον κατακερματισμό του ρεπερτορίου σε διαφόρους ΟΣΔ, με κριτήριο ως προς την στατιστική σημαντικότητα των αμοιβών. Ωστόσο, μια τέτοια απόφαση για την απόσυρση μέρους των περιουσιακών δικαιωμάτων, π.χ

- Από τον κατακερματισμό του ρεπερτορίου. Οι δημιουργοί είναι ευάλωτοι από την πολυπλοκότητα και την αδιαφάνεια των ΟΣΔ και αναζητούν ασφάλεια σε νέους ΟΣΔ που εγγυώνται την δίκαιη και διαφανή διαχείριση του ρεπερτορίου τους⁷⁴. Σε αυτή τη λογική προσανατολίστηκε η ΕΕ, μετά την ψηφιακή έκρηξη της μουσικής στο Διαδίκτυο⁷⁵. Ωστόσο η Οδηγία στην οποία κατέληξε, κατακερμάτισε ακόμα περισσότερο το ρεπερτόριο της πνευματικής ιδιοκτησίας, απελευθερώνοντας ουσιαστικά την εκπροσώπηση του.
- τον διαχωρισμό της πνευματικής και της συγγενικής ιδιοκτησίας, που αξιώνει τους ΟΣΔ⁷⁶, να απαιτήσουν αμοιβή και για τη συγγενική ιδιοκτησία. Ο διαχωρισμός του συγγενικού από το πνευματικό δικαίωμα στο Ελληνικό νομικό πλαίσιο, διαιρεί ακόμα περισσότερο την αγορά των μουσικών έργων που χρήζουν έννομης προστασίας. Αντί το δικαίωμα να πληρώνεται μια φορά σε μια ενιαία αγορά, δημιουργούνται αγορές διαφορετικών ταχυτήτων, που εξαρτώνται από τις πρακτικές των ΟΣΔ και την δυνατότητα βέλτιστης εφαρμογής της νομοθεσίας. Αναπόφευκτα, η εμπορική εκμετάλλευση μουσικής, δημιουργεί το παράδοξο της υποχρέωσης του χρήστη να πληρώσει για την ίδια υπηρεσία, πολλές φορές.
- το υψηλό αμοιβολόγιο που εφαρμόζουν οι ΟΣΔ που κάνει την χρήση ορισμένων τρόπων χρήσης, απαγορευτική⁷⁷ οι πρακτικές των ΟΣΔ⁷⁸, που ενισχύουν την αρνητική εικόνα που ήδη έχουν οι χρήστες που εκμεταλλεύονται εμπορικά, την

απόσυρση των δικαιωμάτων αναπαραγωγής του δικαιούχους από έναν ΟΣΔ και ανάθεση σε άλλον, δεν θα έπρεπε να αποτελούσε αντικείμενο αντιδικίας στο Δικαστήριο, German Federal Supreme Court (Bundesgerichtshof), Case I ZR 116/10. Απλά θα έπρεπε να υπήρχε μηχανισμός άμεσης επίλυσης από τις Αρχές, με σαφείς νομικές προδιαγραφές και όχι τις αφηρημένες οδηγίες που διατυπώνονται στα αρ. 35-37 της οδηγίας.

⁷⁴ ΥΠΠΟ-ΦΕΚ 323-18.3.2003, χορήγηση άδειας ΟΣΔ στην Αυτοδιαχείριση που ιδρύθηκε από μέλη της ένωσης μουσικοσυνθετών και στιχουργών Ελλάδας.

⁷⁵ Commission study supra note 2, & 1.1.4 p.10 and & 1.2.2 p.14 · Οδηγία 2014/26/ΕΕ αρ.5.

⁷⁶ αρ. 46-53 Ν.2121/93 και Ν.4481/2017 περί πολυμεδικών αδειών.

⁷⁷ Αμοιβολόγια ετήσιας λειτουργίας για χρήσεις, που υπολογίζονται με βάση τον τρόπο χρήσης: ζωντανής μουσικής, DJ ή και συνδυασμό. Ακολουθούν τα links των ΟΣΔ για την πνευματική αλλά και για συγγενική ιδιοκτησία: [EDEM·AUTODIA·GEA](#).

⁷⁸ ΔΕφΑθ. 2194/2004 υποχρέωση δημοσίευσης αμοιβολογιών από ΑΕΠΙ και 1103/2017 κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν.703/1977 κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης· Δημοσίευση διορισμού επιτρόπου, ΦΕΚ ΥΟΔΔ 202/28-4-2017 κατά το αρ. 15 του Ν. 4463/2017·ΜΠρΑθ. απ. 1019/2019 απόρριψη δικογραφίας ασφαλιστικών μέτρων GEA καταβολής συγγενικών δικαιωμάτων ως υπερβολικής· ΕπΑντ Απόφαση αρ. 245/III/2003, ΔΠρΑθ απ. 1103/2017, καταχρηστική προμήθεια για την προστασία των εκτελεστικών και μηχανικών δικαιωμάτων των δημιουργών, παράλειψη συμμετοχής των δημιουργών σε μεγάλης σημασίας για τους ίδιους, θέματα διαχείρισης και διανομών.

μουσική. Η κατάσταση επιδεινώνεται, από την έλλειψη μιας διαφανούς πλατφόρμας, ως μέσου τεκμηρίωσης και επαλήθευσης του εκπροσωπούμενου μουσικού ρεπερτορίου. Η ύπαρξη ενός τέτοιου, ενιαίου μηχανισμού, θα έριχνε φως σε αμφιλεγόμενα ζητήματα, όπως, ποιος ΟΣΔ εκπροσωπεί τι⁷⁹. Ακόμη θα μπορούσε να παρέχει επίσημα στοιχεία που, θα επιβεβαίωναν τις συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης με ομολόγους ΟΣΔ του εξωτερικού⁸⁰.

- από την βραδύτητα με την οποία, οι παραβιάσεις των εξαιρέσεων, μετατρέπονται από ακατάληπτες και άδικες πράξεις επιβολής του νόμου, σε καθημερινές σύννομες συμπεριφορές των χρηστών μουσικής, που υποκινούνται από την δύναμη της συνήθειας⁸¹. Οι διαχρονικές συνήθειες, δημιουργούν όλο και μια πιο βαριά «άγκυρα» στο ασυνείδητο, παγιώνοντας συμπεριφορές που είναι δύσκολο να αναπροσαρμοστούν⁸².

⁷⁹ Max Planck Institute, (2013), Comments, page 328, Αυτό προκαλεί και προβλήματα στις διανομές από τους ΟΣΔ.

⁸⁰ Αρ. 3, αρ.38 και αρ.39 Ν.4481/2017, που αναβαθμίζει τις προηγούμενες κείμενες διατάξεις συλλογικής διαχείρισης και αμοιβαίας εκπροσώπησης του Ν.2121/93. Σύμφωνα με το αρ. 33 Ν.4481/2017 και αρ. 23 οδηγίας 2014/26, η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών είναι εφικτή, αν και μόνο αν, οι ΟΣΔ δύνανται να επεξεργάζονται με ηλεκτρονικό τρόπο, τα δεδομένα που απαιτούνται, για να μπορούν να χορηγούν άδειες εκμετάλλευσης του ρεπερτορίου που ισχυρίζονται, ότι εκπροσωπούν. Φαίνεται ότι ο νομοθέτης, εστιάζει στην δυνατότητα των ΟΣΔ, να διαθέτουν αποκεντρωμένα ηλεκτρονικά κυκλώματα διαχείρισης. Τα σημαντικότερα είναι ο προσδιορισμός του ρεπερτορίου, η παρακολούθηση και τιμολόγηση των χρηστών και η διανομή στους δικαιούχους. Η ενοποίηση των κυκλωμάτων, σε ένα ενιαίο πολυφωνικό δίκτυο πληροφόρησης των χρηστών αλλά και των δικαιούχων, θα ενίσχυε την αξιοπιστία της λειτουργίας των ΟΣΔ.

⁸¹ Cusher, (2014) σ. 1035,1036,1037. Η θέση του Thomas Hobbes όπως αποτυπώνεται στο βιβλίο του, «Leviathan», προτείνει τον συνδυασμό ενός ισχυρού κράτους και των φοβισμένων πολιτών που δεν τολμούν να παρανομήσουν, γνωρίζοντας την επερχόμενη τιμωρία τους. Αντίθετα, η νομοθεσία κατά τον Πλάτωνα, υπονομεύεται, από την προδιάθεση του ατόμου να παραβεί τους νόμους, ως αποτέλεσμα των ατομικών επιθυμιών που γίνονται πράξεις. Η μεγάλη συχνότητα και ο μικρός βαθμός σημαντικότητας, της ατομικής παραβατικής συμπεριφοράς, αποδεικνύουν ολοφάνερα, το μικρό εύρος αποδοχής των κείμενων διατάξεων, από τους πολίτες. Σκοπός είναι η νομική συμμόρφωση, με τους κανονισμούς, μέσα από την συνεχή εκπαίδευση του «θυμοειδούς» των πολιτών. Σύμφωνα με αυτή την άποψη, το σύνολο των ωφελειών που επιφέρουν οι εξ' ορισμού περιοριστικοί νόμοι, σε ανθρώπινα όντα είναι οριοθετημένο. Η διδασκαλία του Πλάτωνα θεωρεί, την εξοικείωση με τους πολιτικούς θεσμούς, ως μια συνεχή διαδικασία εκπαίδευσης των έξεων. Η κατάσταση στην οποία οι πολίτες υιοθετούν τις σωστές συνήθειες, αποτελεί το πρώιμο στάδιο της αρετής: ένας αποτελεσματικός νόμος επεμβαίνει στις επιθυμίες-πάθη των πολιτών, που θα ενεργούσαν αυτοβούλως, εάν αυτός δεν υπήρχε, μετατρέποντας τες, σε καλές πολιτικές συνήθειες.

⁸² Cusher, (2014) σ. 1039-1040· Daniel Kahneman, (2013) σ. 200-207. Το ασυνείδητο, είναι η ψυχή για τον Πλάτωνα. Ο Kahneman το ονομάζει Σύστημα 1. Σύμφωνα με τους Πλατωνικούς διαλόγους περί Νόμων, το σύνολο των συνθητιών, πρακτικών αλλά και οι εθιμοτυπικών συμπεριφορών των πολιτών, εγγυάται την ασφάλεια του πολιτικού συστήματος, όταν αυτό δεν απέχει πολύ, από τις εντολές των νομικών διατάξεων. Ως εκ τούτου, πρέπει να αποτελεί σημείο αναφοράς του νομοθέτη. Ο ΝΠΠΔ βάλλεται πανταχόθεν, ανέκαθεν. Η συνήθεια ενός απλού χρήστη/ακροατή μουσικής να ακούει, για τον ίδιο μουσική, δωρεάν, αφού έχει ανοικτή πρόσβαση στο ραδιόφωνο ή στον υπολογιστή, δεν σταματά εκεί. Μετασχηματίζεται

- από την απελευθέρωση της προστασίας του πνευματικού δικαιώματος, που ευνοεί τους κακόβουλους εμπλεκόμενους, που θέλοντας να αποκτήσουν μερίδιο στην αγορά, ισχυρίζονται ότι πουλούν μουσική, που δεν αξιώνει αμοιβές για πνευματικά δικαιώματα. Τέτοιες εταιρείες, χρησιμοποιούν πρακτικές παραπληροφόρησης, γνωρίζοντας τις δυσκολίες ενσωμάτωσης του ΝΠΠΔ στην αγορά, ειδικά όταν οι περισσότεροι υπόχρεοι, είναι αγανακτισμένοι⁸³.

1.2.3 Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης-Ανεξάρτητες Οντότητες-ΟΠ

Η είσπραξη των πνευματικών δικαιωμάτων ανατίθεται σε ΟΣΔ ή σε ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης. Η καλή λειτουργία ενός αποδοτικού συστήματος είσπραξης δικαιωμάτων από τους ΟΣΔ, φαίνεται να είναι επιτακτική. Και αυτό γιατί είναι άρρηκτα συνδεδεμένο, με τις ετήσιες αμοιβές των δημιουργών. Στην Ελλάδα, σήμερα υπάρχουν δυο οργανισμοί για την διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων, με άδεια λειτουργίας ΟΣΔ: η AUTODIA και η ΕΔΕΜ⁸⁴. Η άδεια εκδίδεται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και οι ίδιοι ελέγχονται από τον ΟΠ⁸⁵. Οι μουσουργοί και οι εκδότες μπορούν να επιλέξουν ή να εκχωρήσουν όλες ή μέρος των εξουσιών τους σε αυτούς. Θα μπορούσαν να διαχειριστούν τα δικαιώματα τους και ως ανεξάρτητες οντότητες. Η σύσταση ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης (ΑΟΔ) υπόκειται σε περιορισμούς⁸⁶.

Σύμφωνα με αυτό το πλαίσιο, όταν μια επιχείρηση, αναπαράγει μουσική στον

στην πρακτική αποφυγής καταβολής αμοιβής, ακόμα και για την εμπορική εκμετάλλευση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου, που γίνεται όλο και πιο συμπαγής. Μια κακή συνήθεια που ριζώνει και καθορίζει το νου, ακριβώς επειδή, δεν υπάρχει κάποια πιο βαριά «άγκυρα», συστολής του πιθανού παραβάτη του ΝΠΠΔ. Οι αγκυρώσεις του νου, όχι μόνο αποδεικνύονται εμπειρικά, από την πειραματική ψυχολογία, αλλά επιβεβαιώνονται με μαθηματικές μετρήσεις. Οι συμμετέχοντες, καλούνται να εκτιμήσουν ένα ποσό που θα έθεταν π.χ. για την πώληση ενός σπιτιού. Στους μισούς έχει δοθεί μια υψηλή τιμή και στους υπολοίπους μια χαμηλότερη τιμή πώλησης πριν απαντήσουν. Το πηλίκο της διαφοράς μεταξύ των εκτιμήσεων, προς την διαφορά των καθορισμένων τιμών, εκφράζει ένα ποσοστό επί τις %, που ονομάζεται δείκτης αγκύρωσης. Παρατηρείται ότι ο δείκτης παραμένει πάντα σε κοντινές τιμές, για τις ομάδες που συμμετέχουν.

⁸³ Δελτίο τύπου. ΟΠ 26/08/2018, σύμφωνα με την οποία οι χρήστες που αναπαράγουν μουσική μέσω ΠΑΣΚΕΔΙ δεν απαλλάσσονται από την καταβολή αμοιβών στους ΟΣΔ. ·αρ.32 Ν.4481/2017, που απαγορεύει στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, να διαχειρίζονται πνευματικά η συγγενικά δικαιώματα που υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση. · αρ.7 Ν.4481/2017, μόνο ο χρήστης μπορεί να αποδείξει, ότι η μουσική που αναμεταδίδει είναι χωρίς δικαιώματα και όχι η εταιρεία που διαθέτει την μουσική. · Ν.4481/2017, η ΠΑΣΚΕΔΙ δεν μπορεί να έχει αρμοδιότητες διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων, ως σωματείο που έχει μέλη χρήστες και όχι δικαιούχους.

⁸⁴ Άδειες για AUTODIA και ΕΔΕΜ αντίστοιχα, σύμφωνα με ΦΕΚ 323/18.3.2003, ΦΕΚ 561/21/02/2020.

⁸⁵ αρ. 54 παρ.10 2121/93 και διορθωτικές αλλαγές, όπως διατυπώνονται στο Ν.4481/2017.

⁸⁶ αρ.32 Ν. 4481/2017.

φυσικό ή διαδικτυακό χώρο της, είναι υποχρεωμένη να καταβάλει τις αμοιβές για το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί. Οι εισπράξεις αυτών των αμοιβών ανατίθενται σε οργανισμούς ή ανεξάρτητα σωματεία συλλογικής διαχείρισης. Στη συνέχεια οι τελευταίες, διανέμουν τα δικαιώματα, ανάλογα με την συχνότητα μετάδοσης του μουσικού ρεπερτορίου, η οποία εξαρτάται από δειγματοληπτικά στοιχεία. Είναι κατανοητό ότι είναι αδύνατο, να επεξεργαστούν όλα τα μουσικά ρεπερτόρια από όλους τους χρήστες. Οι ΟΣΔ για να γίνουν πιο ισχυροί πρέπει να εκπροσωπούν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ρεπερτόριο. Σε αυτό τον άξονα, είναι επιτακτικό να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης με ομόλογους οργανισμούς του εξωτερικού.

Η ψηφιακή επανάσταση, δεν άφησε την μουσική βιομηχανία, ανεπηρέαστη. Η κατά το Ν.4481/2017, προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας στο επιγραμμικό περιβάλλον (on-line), αφορά μόνο τα μουσικά έργα. Κατά τις θεσμικές διατάξεις που προβλέπει η οδηγία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2014/26, μολονότι η διαχείριση του πνευματικού δικαιώματος, απελευθερώθηκε, οι προϋποθέσεις σύστασης ενός ΟΣΔ, στηρίζονται σε υψηλές οικονομικές και τεχνολογικές απαιτήσεις. Παράλληλα, ο ΟΣΔ, που εκπροσωπεί πολύ μεγάλα ρεπερτόρια, όπως αυτό της Αγγλικής, αποκτά κυριαρχία και μπορεί να χειραγωγήσει την αγορά. Μολονότι, η εκπροσώπηση από έναν ΟΣΔ μιας τόσο μεγάλης μερίδας μουσουργών του εξωτερικού, αδιαμφισβήτητα, δίνει στον ίδιο προβάδισμα, πρέπει να συνυπολογιστούν και οι εθνικές νομικές διευθετήσεις. Μια τέτοια εθνική νομική διευθέτηση, φαίνεται να ισχυροποίησε αρχικά την ΕΔΕΜ, επαναφέροντας το παλιό κατεστημένο της ΑΕΠΙ, αλλά με διαφορετικό όνομα. Το πρώτο όνομα της, ήταν ΕΥΕΔ μετά την ανάκληση άδειας της ΑΕΠΙ.

Αναλυτικότερα, η ΕΔΕΜ συνεχίζει τις δραστηριότητες της ΕΥΕΔ του ΥΠΠΟ⁸⁷, μετά την κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών και Υπουργείου

⁸⁷ Max Planck Institute, (2013), Comments, σελ 328,329, εδώ ακριβώς επιβεβαιώνονται αμφιλεγόμενα σημεία, ως προς την πρόταση και μετέπειτα οδηγία, ΕΕ 2014/26 για τις πολυμεδαφικές άδειες στο on-line περιβάλλον. Πράγματι, η προορατική θέση της μελέτης, ότι η οδηγία δεν θα απέτρεπε την δημιουργία κατεστημένων αδειοδότησης στην Ελλάδα, επιβεβαιώνεται μέχρι σήμερα. Οι ΟΣΔ διαφέρουν, ως προς τι εκπροσωπούν, ανά χώρα και ειδικότερα στο Άγγλο-Αμερικάνικο ρεπερτόριο. Οι τελευταίοι κατοχυρώνουν δικαιопραξίες εκπροσώπησης, είτε για την δημόσια εκτέλεση (αρχικοί δικαιούχοι), είτε για την μηχανική αναπαραγωγή(εκδότες). Οι εκδότες με την μεγαλύτερη οικονομική επιφάνεια, εκχώρησαν τα μηχανικά τους δικαιώματα στον ΟΣΔ, που εκπροσωπούσε το μεγαλύτερο ρεπερτόριο και είχε την στήριξη του Ελληνικού νομικού πλαισίου. Δυνατοί εκδότες σημαίνει, υψηλότερη συχνότητα μετάδοσης. Αυτό ισοδυναμεί με υψηλότερο αριθμό αδειών σε χρήστες που χρησιμοποιούν το ρεπερτόριο των εκδοτών.

Πολιτισμού και Αθλητισμού⁸⁸. Η EYED ως ΟΣΔ, που συστάθηκε από το κράτος ευνοήθηκε τότε από το νόμο, και προσέλκυσε περισσότερα μέλη και χρήστες. Ως αντίβαρο, η AUTODIA είναι μέλος της CISAC εκπροσωπώντας την πλειοψηφία του διεθνούς ρεπερτορίου. Αναλυτικότερα, διαχειρίζεται το ρεπερτόριο για την δημόσια εκτέλεση⁸⁹, για όλο το Άγγλο-Αμερικάνικο και μέρος του Ελληνικού.

Από την άλλη η ΕΔΕΜ εκπροσωπεί μέρος του Ελληνικού ρεπερτορίου. Οι δυο ναυαρχίδες της στις οποίες στηρίζεται η εκπροσώπηση ξένου ρεπερτορίου από την ΕΔΕΜ, είναι οι εκδοτικές εταιρείες Universal και Warner⁹⁰. Ωστόσο, οι προηγούμενες διεθνείς εταιρείες δεν φαίνεται να αρκούν, για να εκτοπίσουν, το ισχυρό διεθνές ρεπερτόριο της AUTODIA, κάτι που επιβεβαιώνει την αίτηση της ΕΔΕΜ να γίνει μέλος της CISAC⁹¹ καθώς και τις συνεχείς προσπάθειες, για επίτευξη συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης με ομόλογους Οργανισμούς του εξωτερικού⁹². Η εκχώρηση της εκπροσώπησης του ρεπερτορίου της ΕΔΕΜ, σε ομόλογους αλλοδαπούς ΟΣΔ, όπως η PRS for music, που εκπροσωπεί το Αγγλικό ρεπερτόριο, δεν συνεπάγεται την ποθούμενη, από την ΕΔΕΜ, αμοιβαιότητα εκπροσώπησης και διαχείρισης, του τόσο μεγάλου εύρους ρεπερτορίου της PRS. Μια τέτοια στρατηγική, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια επιδέξια προσπάθεια διαπραγμάτευσης, με πιθανό σκοπό, να χτίσει γέφυρες αμοιβαίας εκπροσώπησης με το αγγλικό ρεπερτόριο. Και αυτό γιατί η διαχείριση του ρεπερτορίου της ΕΔΕΜ από ομόλογες αλλοδαπές εταιρείες του εξωτερικού, περιορίζεται στο Ελληνικό μουσικό ρεπερτόριο, το οποίο έχει αμελητέα

⁸⁸ ΥΠΠΟ/ΓΡΥΠ/237529/6053/12.05.2020 (ΦΕΚ Β' 2025/26.05.2020) Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με την παρ. 9 του αρ. 51Α του ν. 4481/2017.

⁸⁹ Η δημόσια εκτέλεση δεν περιλαμβάνει τις εξουσίες αναπαραγωγής των εκδοτών (μηχανικά δικαιώματα).

⁹⁰ Σημειώνεται ότι αυτές μπορούν να έχουν συμβάσεις και με αλλοδαπούς ΟΣΔ για την εκπροσώπηση τους, σύμφωνα με το αρ. 29 της οδηγίας της ΕΕ 2014/26 · ΕΔΕΜ, (2020), Έκθεση Διαφάνειας της Ένωσης Δικαιούχων ΕΔΕΜ.

⁹¹ CISAC, (2015), Global Collections Report σελ. 9. Η Διεθνής Συνομοσπονδία Εταιρειών Συγγραφέων και Συνθετών (CISAC) απαριθμεί 4 εκατομμύρια δημιουργούς καλλιτεχνικών έργων, εκπροσωπούμενους από 228 ΟΣΔ σε 120 χώρες. Το 2014 τα εισπραχθέντα δικαιώματα μουσικής άγγιξαν τα 6.777 εκατομμύρια δολάρια.

⁹² ΕΔΕΜ, (2020), Έκθεση Διαφάνειας της Ένωσης Δικαιούχων ΕΔΕΜ για τη χρήση 2020, η οποία αναρτάται σύμφωνα με το άρθρο 29 του Ν.4481/2017. Η ΕΔΕΜ εκπροσωπείται από τους αλλοδαπούς ομόλογους ΟΣΔ PRS, SACEM, SACEM/SDRM, δηλαδή οι τελευταίοι εισπράττουν δικαιώματα για το ρεπερτόριο των Ελλήνων μελών/δημιουργών/εκδοτών της ΕΔΕΜ, που αναπαράγεται στην εδαφική επικράτεια των ΟΣΔ.

συχνότητα δημόσιας εκτέλεσης, σε αλλοδαπές χώρες. Αποτελεί λοιπόν, μια συμβολική ενέργεια, που έχει σκοπό να την κάνει γνωστή, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των αλλοδαπών ΟΣΔ μεσοπρόθεσμα, με απώτερο σκοπό, να αναλάβει το ρεπερτόριο τους. Οι ομόλογοι αλλοδαποί οργανισμοί, δεν έχουν μέχρι σήμερα, επιλέξει την ΕΔΕΜ για την διαχείριση του ρεπερτορίου τους.

1.2.4 Η συγγενική ιδιοκτησία και η προστασία της.

Στο ασταθές πλαίσιο διαχείρισης της πνευματικής ιδιοκτησίας, προστίθενται και άλλες ομάδες που πρέπει να προστατευθούν. Φυσικά, τα συγγενικά δικαιώματα δεν αφορούν τους συγγενείς των καλλιτεχνών. Σύμφωνα με την υποχρέωση λήψης άδειας και το δικαίωμα εύλογης αμοιβής,⁹³ οι εμπλεκόμενες ομάδες αξιώνουν αμοιβές για την δημόσια εκτέλεση του έργου τους. Οι δικαιούχοι είναι οι ερμηνευτές και εκτελεστές του έργου και οι παραγωγοί των υλικών φορέων. Στους εκτελεστές συμπεριλαμβάνονται οι χορωδοί, ηχολήπτες και οι μουσικοί. Με άλλα λόγια κάποια επαγγέλματα που σχετίζονται με την ερμηνευτική διάσταση του έργου.

Από μια πλευρά η ανάγκη προστασίας στις συγγενικής ιδιοκτησίας, φαίνεται να είναι δικαιολογημένη, σε μια κοινωνία διάχυσης της πληροφορίας με πολυμέσα. Αύτη η δυνατότητα αντιγραφής σε αναρίθμητους φορείς ήχου και εικόνας, προκάλεσε την δυσφορία των εμπλεκόμενων δικαιούχων. Από την μία, δεν ήθελαν κάποιοι να εκμεταλλεύονται την ερμηνεία την εκτέλεση τους χωρίς άδεια και από την άλλη έπρεπε να αντιμετωπίσουν την πειρατεία⁹⁴ (ήχος, εικόνα). Αυτό σημαίνει ότι περισσότεροι ΟΣΔ αξιώνουν αμοιβές για τους δικαιούχους τους. Αυτό αυξάνει περισσότερο, την αμοιβή που πρέπει να καταβάλλει ένας χρήστης που αναπαράγει μουσική.

⁹³ Ν.2121/93 άρθρο 46-49, υποχρεωτική άδεια από ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων.

⁹⁴ Αν. Γαζή, (1984), Η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας ΕλλΔικ 25/1984, σ. 753-755.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ (ΑΝΟΒΑ)-ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ

Στην πρώτη ενότητα, χρησιμοποιείται μεθοδολογία που εστιάζει στον προσδιορισμό των διαφορών των μέσων μιας εξαρτημένης μεταβλητής (dependent variable), που κατηγοριοποιείται, ως προς ένα κοινό χαρακτηριστικό μεταξύ διακριτών ομάδων. Έτσι, έχουμε ελέγχους των μέσων των ομάδων, των μέσων πληρωμών για την δική μας περίπτωση. Η κάθε ομάδα αποτελείται από έναν αντιπροσωπευτικό πληθυσμό, από N παρατηρήσεις, που διακρίνονται μεταξύ τους, ως προς έναν προκαθορισμένο παράγοντα (fixed factor).

Η μέθοδος ανάλυσης που χρησιμοποιείται στην παρούσα έρευνα, είναι γνωστή ως ανάλυση διακύμανσης κατά ένα παράγοντα (One-Way ANOVA), και αποτιμά την συσχέτιση της εξαρτημένης τιμής μιας μεταβλητής ως προς τους επιλεγμένους παράγοντες, που αποτελούν τις επεξηγηματικές μεταβλητές.

Σαν μεθοδολογία υπάγεται σε συγκεκριμένες υποθέσεις που πρέπει να ισχύουν για την εγκυρότητα των αποτελεσμάτων, γι' αυτό και υπάρχουν βήματα-έλεγχοι, σχετικοί και με την διακύμανση των πληθυσμών. Αρχικά ελέγχεται η αρχική υπόθεση ότι οι μέσοι των προκαθορισμένων ομάδων είναι ίσες, έναντι της εναλλακτικής ότι δεν είναι όλοι οι μέσοι ίσοι. Η στατιστική σύγκριση, θεωρείται σημαντική, μεταξύ των ομάδων, όταν η μηδενική υπόθεση απορρίπτεται, για κάθε επίπεδο σημαντικότητας, μικρότερο του α που έχουμε θέσει. Η γενική πληροφορία, ότι υπάρχει σημαντική διαφορά ανά ομάδα, εμπλουτίζεται με ειδικούς ελέγχους μεταξύ των ζευγών των ομάδων. Στην παρούσα ανάλυση, οι έλεγχοι πολλαπλών συγκρίσεων, για να διαπιστωθεί πια ζεύγη διαφέρουν στατιστικά σημαντικά, διεξάγονται με την μέθοδο Tukey-Kramer⁹⁵.

Στην δεύτερη ενότητα όλοι οι παράγοντες που ελέγχονται, θα χρησιμοποιηθούν μαζί, ως επεξηγηματικές μεταβλητές, για την εκτίμηση ενός μοντέλου γραμμικής παλινδρόμησης με τη μέθοδο των ελαχίστων τετραγώνων (OLS). Η εξαρτημένη μεταβλητή είναι η ετήσια αμοιβή. Οι υποθέσεις που θα ελεγχθούν, σχετίζονται με τον

⁹⁵ Berenson-Levine-Szabat, Βασικές Αρχές Στατιστικής (2015), σ. 446-448.

καθορισμό της αμοιβής από τον **τρόπο** αναμετάδοσης, **το μέγεθος** των καταστημάτων και **τις περιοχές**, στις οποίες βρίσκονται τα καταστήματα. Οι κατηγορικές μεταβλητές, συμμετέχουν στην παλινδρόμηση ως ψευδομεταβλητές (dummy variables).

2.1 Ανάλυση διακύμανσης εισπράξεων πνευματικών δικαιωμάτων

2.1.1 Μελέτη περίπτωσης

Η συλλογή και η απόδοση των πνευματικών δικαιωμάτων, είναι δυο έννοιες άρρηκτα συνδεδεμένες. Η απαίτηση για την ύπαρξη ενός αποτελεσματικού εισπρακτικού μοντέλου είναι αδιαμφισβήτητη. Στο θεωρητικό πλαίσιο περιγράφηκαν οι ασυμμετρίες, που φαίνονται να βάζουν φρένο στον εκσυγχρονισμό των διαδικασιών εισπράξης του πνευματικού δικαιώματος. Η περίπτωση προς ανάλυση, πραγματεύεται, την εκτίμηση της διακύμανσης των εισπράξεων πνευματικών δικαιωμάτων, από την ΑΕΠΙ, για χρήση μουσικής, από το 2014 έως και το 2016. Οι εισπράξεις αφορούν, καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος σε διάφορες περιοχές της Αττικής, που φέρονται ως υπόχρεοι καταβολής αμοιβής πνευματικών δικαιωμάτων, σε ετήσια βάση. Οι συγκεκριμένοι χρήστες μουσικής, οφείλουν να προμηθεύονται την προβλεπόμενη, από το νόμο άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικής, σύμφωνα με το Ν. 2121/93.

Στην περίοδο που μελετάται, η εισπρακτική Αρχή είναι η ΑΕΠΙ. Στην ανάλυση ANOVA κατά ένα παράγοντα, συμμετέχουν 486 καταστήματα. Η κατηγοριοποίηση τους γίνεται ως προς την περιοχή που βρίσκονται, τον τρόπο αναμετάδοσης μουσικής και την επιφάνεια τους. Η επιλογή των καταστημάτων έγινε από ένα δείγμα, περίπου δυο χιλιάδων παρατηρήσεων. Ο σκοπός ήταν να επιλεχθούν οι χρήστες που κατέβαλαν αμοιβές, για τρία έτη συνεχόμενα.

Τα μεγέθη των αμοιβών προέρχονται από δειγματοληπτικό ερωτηματολόγιο. Η έρευνα εστιάζει στον τρόπο τιμολόγησης της ΑΕΠΙ, ο οποίος είναι κοινός για όλες τις αστικές περιοχές. Ουσιαστικά αναλύει ένα, μάλλον, παρωχημένο μοντέλο τιμολόγησης, που έχει υιοθετήσει και από τους επόμενους ΟΣΔ πνευματικών δικαιωμάτων, και χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα. Συγκεκριμένα:

- Η περίοδος, αφορά το διάστημα από το 2014 έως το 2016. Ένα κατάστημα

καταβάλλει αμοιβές, που αντιστοιχούν σε εισπράξεις για την χρήση μουσικής ανά μήνα. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο της ΑΕΠΙ, η μουσική αναμεταδίδεται με τρόπους, που είτε επηρεάζουν περισσότερο η λιγότερο, τα έσοδα μιας επιχείρησης. Εδώ είναι αναγκαίο να γίνει η παραδοχή σύμφωνα με την οποία, οι τιμολογήσεις του αμοιβολογίου συμπύσσονται σε τρεις πιο γενικευμένες κατηγορίες, κατά αύξουσα τάξη ως προς την χρέωση. Όταν η μουσική αναμεταδίδεται με απλά μηχανικά μέσα, σε χαμηλή ένταση μέχρι τις 23.00 a.m η κατηγορία ονομάζεται Ακουστική. Οι αξιώσεις αμοιβής είναι χαμηλές.

- Για υψηλότερη ένταση με μηχανικά μέσα η dj και ωράριο λειτουργίας που παρατείνεται μετά τις 23.00 a.m, η κατηγορία ονομάζεται Διασκέδαση. Οι αξιώσεις αμοιβής είναι υψηλές.
- η αναμετάδοση με ζωντανή μουσική ή συνδυασμό με τα παραπάνω ονομάζεται ζωντανή-μεικτή χρήση. Οι αξιώσεις αμοιβής είναι αρκετά υψηλές.

Τα πιθανά ευρήματα της παρούσας μελέτης, θα μπορούσαν να ρίξουν φως στις παγίδες που κρύβει η απελευθέρωση της εκπροσώπησης των πνευματικών δικαιωμάτων των μουσουργών⁹⁶.

2.1.2 Μεταβλητές-Παράγοντες

Εξαρτημένη μεταβλητή :Αμοιβή που καταβάλλεται σε ένα οικονομικό έτος (FEE), για την μετάδοση μουσικής από ιδιοκτήτη καταστήματος.

Παράγοντες: Περιοχή, Τρόπος Αναμετάδοσης, Επιφάνεια-Μέγεθος.

ΠΕΡΙΟΧΗ

- Δυτικά προάστια, με κωδικοποίηση factor, ίση με 1. Αφορά τυχαίο δείγμα εισπράξεων από 89 επιχειρήσεις στις περιοχές Αγία Βαρβάρα, Χαϊδάρι, Άγιος Ιωάννης Ρέντης, Νίκαια.
- Βόρεια Προάστια, η κωδικοποίηση factor, ίση με 2. Οι εισπράξεις αφορούν 145 επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν μουσική στον Άγιο Στέφανο, Σταμάτα,

⁹⁶ Ν. 4481/2017.

Δροσιά, Κρυονέρι, Διόνυσο, Ροδόπολη, Πεντέλη, Μελίσσια, Πάτημα Χαλανδρίου, Βριλήσσια.

- Κεντρικά Εύπορα προάστια, η κωδικοποίηση factor, ίση με 3. Οι εισπράξεις αφορούν 252 επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν μουσική στο Χαλάνδρι, Χολαργό και Αγία Παρασκευή.

ΤΡΟΠΟΣ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ

- Ακουστική, αναμετάδοση με απλά μηχανικά μέσα, η κωδικοποίηση, ίση με 1.
- Διασκέδαση, αναμετάδοση με μηχανικά μέσα, Dj, η κωδικοποίηση ίση με 2.
- Ζωντανή-Μεικτή χρήση, συνδυασμός αναμετάδοσης ζωντανής μουσικής και/ή μηχανικών μέσων, η κωδικοποίηση factor, ίση με 3.

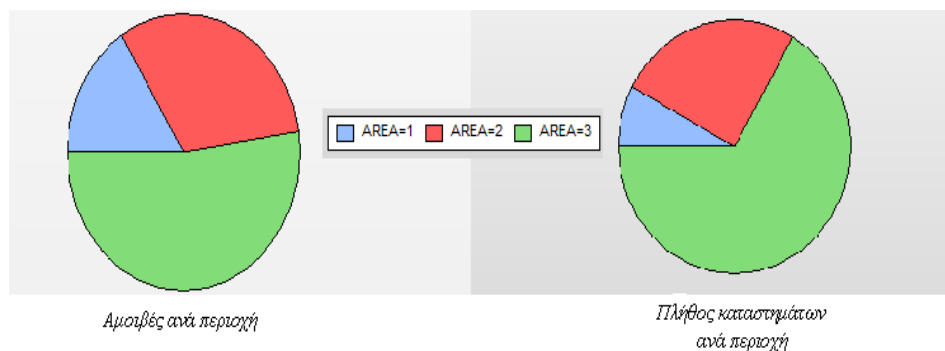
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ

- Πολύ μικρό, 0-50 τετραγωνικά μέτρα, με κωδικοποίηση factor, ίση με 1.
- Μικρό, 51-100 τετραγωνικά μέτρα, με κωδικοποίηση factor, ίση με 2.
- Μεσαίο, 101-150 τετραγωνικά μέτρα, με κωδικοποίηση factor, ίση με 3.
- Μεγάλο, πάνω από 150 τετραγωνικά μέτρα, με κωδικοποίηση factor, 4.

2.1.3 Κατανομή του δείγματος

Ακολουθούν τα διαγράμματα, που αναπαριστούν στατιστικά την κατανομή του δείγματος προς ανάλυση, ως προς τις σωρευτικές αμοιβές ανά περιοχή. Επίσης, φαίνεται το πλήθος των καταστημάτων ανά περιοχή. Η επιλογή του δείγματος στηρίχτηκε στην απαίτηση, ότι ένας χρήστης πρέπει να έχει καταβάλλει αμοιβές για κάθε έτος από το 2014 έως το 2016. Η κάθε περιοχή συμμετέχει με διαφορετικό αριθμό καταστημάτων.

Διάγραμμα 1. Αμοιβές ανά περιοχή – πλήθος καταστημάτων ανά περιοχή.

Πίνακας 1. Πλήθος καταστημάτων ανά τρόπο μετάδοσης

Τρόπος Μετάδοσης	Πλήθος	Αθροιστική Σχ. συχνότητα	Σχετική συχνότητα
Απλά Μηχανικά Μέσα	295	60,57%	60,57%
Διασκέδαση με Μηχανικά Μέσα&Dj	135	88,30%	27,72%
Συνδυασμός με Ζωντανή μουσική	58	100,00%	11,91%

Τα καταστήματα που φαίνονται να αποτελούν, την βασική πηγή εισπράξεων βρίσκονται στις κεντρικές περιοχές και λιγότερο στις Βόρειες. Ο Δυτικός τομέας υστερεί. Οι εισπράξεις ως προς τον τρόπο αναμετάδοσης απεικονίζονται στους Πίνακες 1, 2 και 3.

Πίνακας 2. Αναλυτικές αμοιβές ως προς τον τρόπο αναμετάδοσης, ανά περιοχή

Ποσά σε Ευρώ	Αμοιβές	Αμοιβές	Αμοιβές
Έτη 2014-2016	Απλά Μηχανικά Μέσα	Διασκέδαση	Συνδυασμός με Ζωντανή μουσική
Δυτικά N=89	17095	10654	10216
Βόρεια N=145	16555	34643	12967
Κέντρο N=282	47193	53453	23702

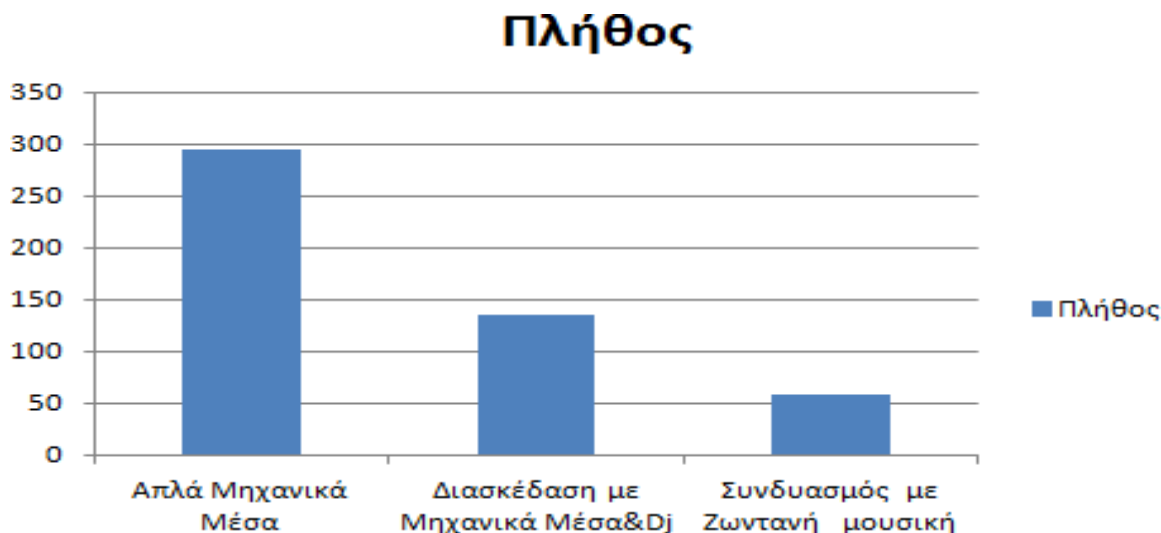
Πίνακας 3. Σχετική συχνότητα αμοιβών, ως προς τρόπο αναμετάδοσης, ανά περιοχή

Ποσά σε Ευρώ	Αμοιβές	Αμοιβές	Αμοιβές
Έτη 2014-2016	Απλά Μηχανικά Μέσα	Διασκέδαση	Συνδυασμός με Ζωντανή μουσική
Δυτικά N=89	45,03%	28,06%	26,91%
Βόρεια N=145	25,80%	53,99%	20,21%
Κέντρο N=282	37,90%	42,99%	19,06%

Στο ιστόγραμμα που παρατίθεται, απεικονίζεται η κατηγοριοποίηση των καταστημάτων ανά τον τρόπο μετάδοσης. Αυτό σημαίνει ότι οι εισπράξεις, που προέρχονται από συνεπείς χρήστες σε διάστημα τριών ετών, έχουν μια αξιοσημείωτη ιδιότητα. Όταν αλλάζει ο τρόπος μετάδοσης από, την κατηγορία χρήσης μουσικής με χαμηλότερη χρέωση, σε εκείνη με υψηλότερη χρέωση, το πλήθος των καταστημάτων που εμπίπτουν σε αυτές τις κατηγορίες χρέωσης μειώνεται. Ο λόγος των συνολικών εισπράξεων ανά χρήση, προς το πλήθος καταστημάτων ανά χρήση, δείχνει την

προοπτική εισπραξής ανά χρήση⁹⁷.

Διάγραμμα 2. Πλήθος αμοιβών ανά τρόπο χρήσης

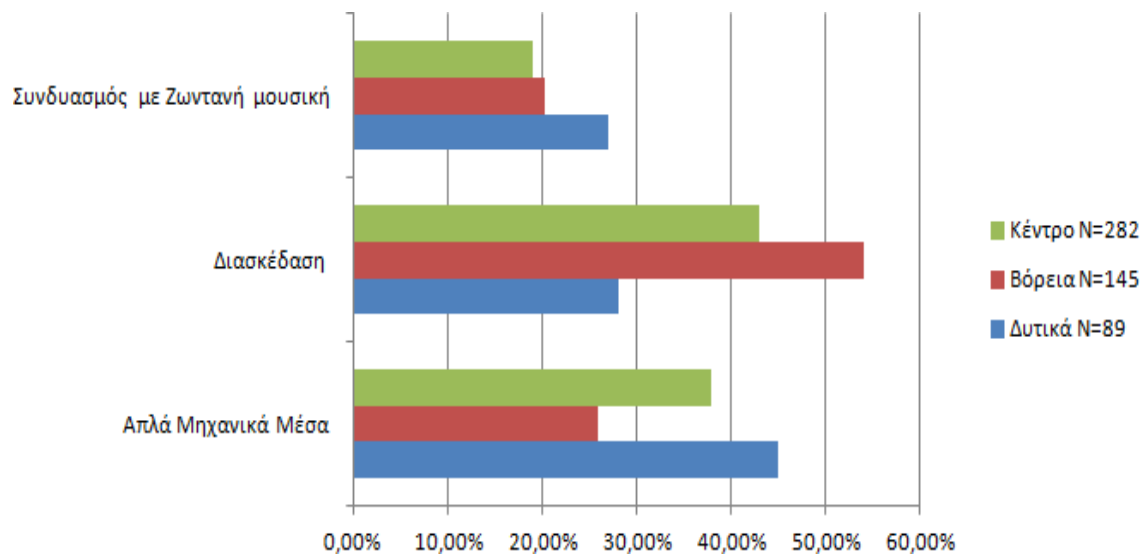
Προκαλεί έκπληξη ότι, η σχετική συχνότητα των εισπράξεων στα Δυτικά, που προέρχονται από χρήση ζωντανής μουσικής, είναι 26,91%. Ωστόσο οι κεντρικές εύπορες περιοχές, που εκμεταλλεύονται εμπορικά την μουσική, αποτελούν σημείο καθολικής συνάντησης για διασκέδαση. Μολονότι το αμοιβολόγιο της ΑΕΠΙ είχε υψηλές χρεώσεις, οι χρήστες ζωντανής μουσικής που έδειξαν συνέπεια ως προς την καταβολή αμοιβών για τρία συνεχόμενα έτη, βρίσκονται στα Δυτικά προάστια.

Το Διάγραμμα 3, απεικονίζει τα ποσοστά και τις σχέσεις μεταξύ των περιοχών και των χρήσεων. Φυσικά κάτι τέτοιο αποτελεί θέμα συζήτησης, αν κοιτάξει κάποιος το ποσοστό των εισπράξεων που έρχονται από χρήση μηχανικών μέσων για διασκέδαση, τόσο στις κεντρικές αλλά και στις Βόρειες περιοχές.

⁹⁷ Είναι το αποτέλεσμα της διαίρεσης του αθροίσματος των γραμμών ανά χρήση στον Πίνακα 2.1.2 με το πλήθος καταστημάτων ανά χρήση στον Πίνακα 2.1.1.

Παρατηρεί κανείς, ότι από κοινού συχνότητες των μεταβλητών που κατηγοριοποιήθηκαν ως προς τον τρόπο μετάδοσης⁹⁸, απεικονίζουν το ύψος των εισπράξεων-αμοιβών ανά περιοχή. Η αναμετάδοση ακουστικής μουσικής με απλά μηχανικά μέσα, συνιστά ένα αρκετά υψηλό ποσοστό και στις τρεις περιοχές.

Διάγραμμα 3. Πολλαπλό Ακιδωτό Διάγραμμα

Ο συνδυασμός διασκέδαση και ζωντανής μουσικής είναι αρκετά χαμηλός και στις τρεις περιοχές. Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι, οι χρεώσεις για την μεικτή χρήση ζωντανής μουσικής είναι πολύ υψηλές.

2.2 Ανάλυση ANOVA κατά ένα παράγοντα

2.2.1 Έλεγχος επίδρασης περιοχής

Παρατίθενται ο έλεγχος, ως προς την ισότητα των μέσων με την στατιστική F. Παράλληλα το enviews 10, που είναι το λογισμικό που χρησιμοποιήθηκε για την πραγματοποίηση των ελέγχων, αποδίδει ταυτόχρονα και τους ελέγχους για την ισότητα των διαμέσων καθώς και την ισότητα των διακυμάνσεων, στις κατηγοριοποιημένες περιοχές, όπου βρίσκονται τα καταστήματα. Το πλήθος των καταστημάτων που συμμετέχουν είναι κοινό ανά έτος, διαφέρει δε, ως προς την περιοχή.

⁹⁸ Berenson-Levine-Szabat, Βασικές Αρχές Στατιστικής (2015), σελ. 81, side by side chart.

Πίνακας 4. Έλεγχοι Στατιστικών δεικτών

Test for Equality of Means of FEE Categorized by values of AREA Date: 05/18/22 Time: 11:24 Sample: 1 486 Included observations: 486				
Method	df	Value	Probability	
Anova F-test	(2, 483)	1.533921	0.2167	
Welch F-test*	(2, 241.42)	2.286502	0.1038	
*Test allows for unequal cell variances				
Analysis of Variance				
Source of Variation	df	Sum of Sq.	Mean Sq.	
Between	2	459280.9	229640.5	
Within	483	72309033	149708.1	
Total	485	72768314	150037.8	
Category Statistics				
AREA	Count	Mean	Std. Dev.	Std. Err. of Mean
1	89	426.3483	270.6142	28.68504
2	145	515.9803	483.2366	40.13062
3	252	493.4499	358.3833	22.57602
All	486	487.8838	387.3471	17.57042

Πίνακας 5. Έλεγχοι Ομοιογένειας Αμοιβής ως προς την περιοχή.

Μέθοδοι	df	Τιμή	Τιμή	Τιμή	p-value
Anova F-test	(2,483)			1.533921	0.2167
Chi-square	2	2.559587			0.2781
Levene	(2,483)		4.112881		0.0169
Brown-Fors.	(2,483)		1.765808		0.1722
Welch F-test	(2,241.42)			2.286502	0.1038

Από τους παραπάνω ελέγχους, η στατιστική F, μαρτυράει ότι οι μέσοι των ομάδων μας είναι ίσοι, οπότε η αρχική υπόθεση της ισότητας των μέσων δεν μπορεί να απορριφθεί. Από την άλλη, ο έλεγχος Levene, δείχνει ότι οι διακυμάνσεις των μέσων δεν είναι ίσες, κάτι που ίσως προκαλεί πρόβλημα στην εγκυρότητα του αποτελέσματος του αρχικού ελέγχου. Πραγματοποιήθηκε περαιτέρω έλεγχος και τελικά η ανισότητα των διακυμάνσεων δεν θεωρείται να προκαλεί κώλυμα, οπότε προχωράμε κανονικά. Το αποτέλεσμα δείχνει ότι οι μέσες αμοιβές που καταβάλουν τα καταστήματα στις τρεις περιοχές είναι ίδιες.

2.2.2 Έλεγχος επίδρασης τρόπου αναμετάδοσης

Παρατίθενται ο έλεγχος, ως προς την υπόθεση ότι ο τρόπος αναμετάδοσης μουσικής δεν είναι στατιστικά σημαντικός, για την ετήσια αμοιβή. Το πλήθος των καταστημάτων που συμμετέχουν είναι κοινό ανά έτος, διαφέρει δε, ως προς το πλήθος των καταστημάτων που χρησιμοποιούν ένα συγκεκριμένο είδος μουσικής.

Πίνακας 6. Κατηγοριοποίηση Ετήσιας Αμοιβής/ Τρόπο Μετάδοσης 2014-2016

Test for Equality of Means of FEE Categorized by values of PLAYMUSICVIA Date: 05/18/22 Time: 12:40 Sample: 1 486 Included observations: 486			
Method	df	Value	Probability
Anova F-test	(2, 483)	123.3189	0.0000
Welch F-test*	(2, 106.412)	90.07891	0.0000
*Test allows for unequal cell variances			
Analysis of Variance			
Source of Variation	df	Sum of Sq.	Mean Sq.
Between	2	24597706	12298853
Within	483	48170608	99732.11
Total	485	72768314	150037.8

Από τον πίνακα 6 είναι αδιαμφισβήτητη η διαφοροποίηση των ετησίων αμοιβών, που καταβάλουν οι χρήστες μουσικής. Το επίπεδο στατιστικής σημαντικότητας για το οποίο γενικά απορρίπτουμε ή αποδεχόμαστε τις αρχικές υποθέσεις είναι $\alpha = 0,05$. Τα αποτελέσματα αποδεικνύουν, ότι τα μέσα αναμετάδοσης μουσικής καθορίζουν και τα μεγέθη των πληρωμών.

Είναι οφθαλμοφανές ότι, όντως υπάρχει διαφορά μεταξύ των μέσων για την περίπτωση των δικαιωμάτων που προέρχονται από χρήση απλής ακουστικής μουσικής, ζωντανής-μεικτής και από τη χρήση των μηχανικών μέσων διασκέδασης.

Τα επίπεδα σημαντικότητας στον πίνακα 27 επιβεβαιώνουν, ότι οι εισπράξεις που προέρχονται από την χρήση απλής ακουστικής μουσικής, φέρνουν σημαντικά λιγότερα έσοδα, από τις κατηγορίες στις οποίες η μουσική χρησιμοποιείται ως, μέσο διασκέδασης και μεικτής χρήσης με ζωντανή μουσική.

Πίνακας 7. Έλεγχοι Tukey-Kramer ανά κατηγορία μετάδοσης (Post-hoc analysis)

Μετάδοση(I)	Μετάδοση(J)	Διακύμανση Μέσων	Τυπ. Απόκλιση	significance
Ακουστική (1)	Διασκέδαση	-427,69495	32,88164	<,001
	Μεικτή ΖΜ	-528,12657	46,02025	<,001
Διασκέδαση (2)	Ακουστική	427,69495	32,88164	<,001
	Μεικτή ΖΜ	-100,43162	50,25137	,114
Μεικτή (3)	Ακουστική	528,12657	46,02025	<,001
	Διασκέδαση	-100,43162	50,25137	,114

Οι αποκλίσεις μεταξύ των δυο τελευταίων είναι κοντινότερες. Στο Διάγραμμα 2, επιβεβαιώνεται ότι η εισπρακτική Αρχή πρέπει να εστιάσει στις αμοιβές που προέρχονται από διασκέδαση και μεικτή χρήση οι οποίες αφορούν ένα μικρότερο εύρος, που αφορά υψηλότερες τάξεις μεγέθους και δεν περιέχει καθόλου χαμηλές αμοιβές. Ουσιαστικά, η 2^η και η 3^η κατηγορίες μετάδοσης, ομαδοποιούνται, μιας και οι διακυμάνσεις των αμοιβών για τις κατηγορίες της διασκέδασης και της μεικτής χρήσης, δεν, διαφέρουν σημαντικά στον Πίνακα 7.

2.1.1 Έλεγχος επίδρασης επιφάνειας

Η επιφάνεια ενός καταστήματος που αναμεταδίδει μουσική φαίνεται να είναι καθοριστική, αν κάποιος ανατρέξει στο αμοιβολόγιο των πνευματικών δικαιωμάτων της ΑΕΠΙ, που παρατέθηκε στο πρώτο κεφάλαιο. Ωστόσο αυτό αποτελεί μια διαισθητική υπόθεση, που χρήζει στατιστικής ανάλυσης.

Πίνακας 8. Κατηγοριοποίηση Ετήσιας Αμοιβής(fee) κατά ένα παράγοντα 2014-2016

Test for Equality of Means of FEE Categorized by values of M2_CATEGORIES Date: 05/18/22 Time: 13:05 Sample: 1 486 Included observations: 486			
Method	df	Value	Probability
Anova F-test	(3, 482)	24.83497	0.0000
Welch F-test*	(3, 75.4078)	16.60657	0.0000
*Test allows for unequal cell variances			
Analysis of Variance			
Source of Variation	df	Sum of Sq.	Mean Sq.
Between	3	9742225.	3247408.
Within	482	63026089	130759.5
Total	485	72768314	150037.8

Η στατιστική ανάλυση, που ακολουθεί ελέγχει την υπόθεση ότι η επιφάνεια δεν είναι στατιστικά σημαντική. Ο παρακάτω πίνακας, δείχνει ότι η μηδενική υπόθεση, απορρίπτεται, επιβεβαιώνοντας τις διαφορές ανά επιφάνεια. Οι συγκρίσεις μεταξύ των ζευγών, στον Πίνακα 7, δείχνουν ότι όσο πιο μεγάλα είναι τα καταστήματα οι στατιστικοί οι βαθμοί σημαντικότητας μειώνονται. Χονδρικά οι αμοιβές δεν διαφέρουν τόσο πολύ, μετά από μια συγκεκριμένη επιφάνεια. Πρέπει να σημειωθεί ότι από το δείγμα έχουν αφαιρεθεί καταστήματα, που μπορούν να χαρακτηριστούν ως outliers, λόγω της πολύ υψηλής αμοιβής που προέρχεται από το συνδυασμό της μεγάλης επιφάνειας και του τρόπου αναμετάδοσης, που αξιώνει υψηλών αμοιβών.

Πίνακας 9. Έλεγχοι Tukey-Kramer ανά κατηγορία επιφάνειας (Post-hoc analysis)

Μετάδοση(I)	Μετάδοση(J)	Διακύμανση Μέσων	Τυπ. Απόκλιση	significance
Μικρό	<i>Μεσαίο</i>	-131,36	36,30	<,002
	<i>Μεγάλο</i>	-376,19	52,62	<,001
Μεσαίο	<i>Μεγάλο</i>	-241,83	51,33	<,001
	<i>Πολύ Μεγάλο</i>	-371,83	82,57	,001
Μεγάλο	<i>Πολύ Μεγάλο</i>	-129,35	90,93	<,486

2.1.2 Κατηγοριοποίηση Αμοιβών ανά έτος

Ο ίδιος αριθμός καταστημάτων ανά έτος συνιστά ένα δείγμα που καταβάλει πνευματικά δικαιώματα από το 2014 έως το 2016. Είναι σημαντικό να λάβει κάποιος υπόψη ότι την συγκεκριμένη περίοδο η ΑΕΠΙ είχε την συντριπτική πλειοψηφία στο εκπροσωπούμενο ρεπερτόριο. Μέχρι τότε οι συμφωνίες του Σαντιάγκο και της Βαρκελώνης, ισχυροποιούσαν τους Εθνικούς ΟΣΔ, υποχρεώνοντας τους μουσουργούς να εκχωρήσουν τα πνευματικά δικαιώματα, στους ΟΣΔ στην χώρα μόνιμης κατοικίας τους⁹⁹. Κατά αυτών των συνθηκών εστίασε η ΕΕ με την οδηγία 2014/26/ΕΕ. Ωστόσο, τα αποτελέσματα που προκύπτουν από το δείγμα, εκφράζουν μια ομοιογένεια ως προς τους μέσους των αμοιβών ανά έτος. Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά στις εισπράξεις όπως φαίνεται και από τους πίνακες 8 και 9.

Πίνακας 10. Κατηγοριοποίηση Ετήσιας Αμοιβής ανά Έτος

Οικονομικό Έτος	Μέσος	Διάμεσος	Διακύμανση Μέσων	Τυπ.Απόκλιση	Πλήθος
2014	472.9517	348.0000	236.2918	382.9018	162
2015	494.1996	352.0000	249.1755	388.9559	162
2016	496.5000	348.0000	269.4815	392.0936	162

⁹⁹ Frabboni, (2009), Collective Management of copyright and related rights p. 383· SABAM (Santiago Agreement ,COMP/C2/38126), OJ C 200, pp. 11–12 (2005) · BIEM Barcelona Agreements), OJ C 132, p. 18 (2002).

Test for Equality of Means of FEE
Categorized by values of YEAR
Date: 05/18/22 Time: 13:13
Sample: 1 486
Included observations: 486

Method	df	Value	Probability
Anova F-test	(2, 483)	0.181371	0.8342
Welch F-test*	(2, 321.969)	0.183208	0.8327

*Test allows for unequal cell variances

Analysis of Variance

Source of Variation	df	Sum of Sq.	Mean Sq.
Between	2	54609.45	27304.72
Within	483	72713705	150546.0
Total	485	72768314	150037.8

Category Statistics

YEAR	Count	Mean	Std. Dev.	Std. Err. of Mean
2014	162	472.9517	382.9018	30.08361
2015	162	494.1996	388.9559	30.55926
2016	162	496.5000	392.0936	30.80578
All	486	487.8838	387.3471	17.57042

Πίνακας 11. Έλεγχος Ομοιογένειας Αμοιβής 2014-2016

Μέθοδοι	df	Τιμή	Τιμή	Τιμή	p-value
Anova F-test	(2,483)			0.181371	0.8342
Chi-square	2	0.345890			0.8412
Levene	(2,483)		0.523523		0.5928

2.2 Εκτίμηση Μοντέλου Γραμμικής Παλινδρόμησης

Οι παρακάτω ενότητες πραγματεύονται την δημιουργία ενός μοντέλου, που θα ερμηνεύει την σχέση της αμοιβής (fee) με τις κατηγορικές μεταβλητές που αναλύθηκαν με την διακύμανση ANOVA. Η επιφάνεια, ο τρόπος μετάδοσης και η περιοχή, αποτελούν τις ανεξάρτητες μεταβλητές στο υπόδειγμα. Συμμετέχουν ως dummy variables. Η εκτίμηση θα γίνει με την μέθοδο ελαχίστων τετραγώνων (OLS). Το δείγμα αποτελείται από 1615 παρατηρήσεις, σε διάστημα τριών ετών, από το 2014 έως το 2015.

2.3 Γραμμική Παλινδρόμηση

Η εξίσωση που θα χρησιμοποιηθεί στο enviews¹⁰⁰ 10 είναι η εξής:

Εξίσωση 2.2

$$\text{Fee} = c + \text{dummyDj} + \text{dummyLive} + \text{dummySmall} + \text{dummyMedium} + \text{dummyLarge} + \text{dummyNorth} + \text{dummyCenter}$$

Σε αυτό το μοντέλο εξετάζεται η ύπαρξη αιτιώδους συσχέτισης, της αμοιβής Fee, με τις κατηγορικές μεταβλητές, που την υπολογίζουν.

Πίνακας 12. Εισπρακτικό Μοντέλο ΑΕΠΙ

Dependent variable Fee.

1615 observations

Dummies	Coefficient	St. Deviation	t-statistic	p-value
C	230.9603	29.77438	7.757015	0.0000
DUMMYCENTER	-22.05393	30.78628	-0.716356	0.4739
DUMMYNORTH	-2.552440	34.33700	-0.074335	0.9408
DUMMYDJ	438.4543	25.33205	17.30828	0.0000
DUMMYMIXEDLIVE	494.4632	71.24490	6.940331	0.0000
DUMMYSMALL	108.1247	27.49539	3.932468	0.0001
DUMMYMEDIUM	261.8168	38.01253	6.887644	0.0000
DUMMYLARGE	680.2546	47.86950	14.21061	0.0000

Stats	Value	Stats	Value
R-squared	0.270218	Mean dependent var	540.4604
Adjusted R-squared	0.267039	S.D. dependent var	552.4580
S.E. of regression	472.9765	Akaike info criterion	15.16091
Sum squared resid	3.59E+08	Schwarz criterion	15.18760
Log likelihood	-12234.43	Hannan-Quinn criter.	15.17081
F-statistic	85.00405	Durbin-Watson stat	1.829254
Prob(F-statistic)	0.000000		

¹⁰⁰ Ντεγιαννάκης Σ. (2014). Εφαρμογές Οικονομετρίας με τη Χρήση του Πακέτου EVIEWS.

Πράγματι ο παραπάνω πίνακας επαληθεύει τα αποτελέσματα της ανάλυσης ANOVA, στις προηγούμενες ενότητες. Αναλυτικότερα η διάκριση ως προς τις περιοχές δεν παίζει ρόλο ως προς την τιμολόγηση, για κάθε επίπεδο στατιστικής σημαντικότητας. Αντίθετα ο τρόπος χρήσης και το μέγεθος παίζουν σημαντικό ρόλο, όπως αποδεικνύεται και στατιστικά, για την μεγιστοποίηση των εισπράξεων.

Χοντρικά, το μοντέλο τιμολόγησης είναι σχεδιασμένο, έτσι ώστε η εισπρακτική αρχή να μεγιστοποιεί τις εισπράξεις της αν εστιάσει στα καταστήματα με μεγαλύτερο μέγεθος, αλλά και σε αυτά που χρησιμοποιούν την μουσική για διασκέδαση και ζωντανή μουσική. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι συντελεστές των τρόπων μετάδοσης για διασκέδαση και ζωντανή μουσική, βρίσκονται πολύ κοντά δηλ. 438,45 και 494,46 αντίστοιχα. Σχετικά με την επιφάνεια, οι διαφορές εισπραξης αυξάνονται κατά πολύ, για κάθε αλλαγή κατηγορίας. Με άλλα λόγια η ΑΕΠΙ για να μεγιστοποιήσει τις εισπράξεις, έπρεπε να υιοθετήσει μια στρατηγική οχλήσεων, στα μεγάλα καταστήματα, που εμπορεύονται την μουσική, δηλ την χρησιμοποιούν για να ψυχαγωγήσουν τους πελάτες τους. Η ανακάλυψη αυτή, θα μπορούσε να δικαιώσει κάποιες ανησυχίες, ως προς την εφαρμογή της τιμολόγησης, χωρίς προκαταλήψεις και σκοπιμότητες, από τους πράκτορες, ελεγκτές και προϊστάμενους. Επιπρόσθετα το μοντέλο εισπραξης, όπως αποδεικνύεται από την αποδοχή της H_0 για την επίδραση του παράγοντα της περιοχής, φαίνεται να μην προσαρμόζεται στις αναγκαίες κοινωνικές παραδοχές που θα έπρεπε να υιοθετεί μια Εισπρακτική Αρχή. Απεναντίας, η εισπραξη στα καταστήματα, γίνεται οριζόντια ως προς τις περιοχές, αλλά κάθετα στις άλλες δυο κατηγορίες που είναι σχεδιασμένες, έτσι ώστε να μεγιστοποιούν την εισπραξη.

2.3.1 Εκτίμηση μοντέλου

Η ερμηνευτική ικανότητα του μοντέλου είναι μικρή. Οι στατιστικοί έλεγχοι απεικονίζονται στον Πίνακα 9. Οι τιμές των R-Squared και Adjusted R-squared, 0,27 και 0,26 επιβεβαιώνουν την χαμηλή προβλεπτική ικανότητα του μοντέλου. Αν το μοντέλο συγκριθεί με κάποιο άλλο, τα στατιστικά μέτρα αλλάζουν, αποτιμώντας την ερμηνευτική ικανότητα του μοντέλου. Όσο μικρότερη είναι η τυπική απόκλιση (S.E) μεταξύ δυο μοντέλων με την ίδια εξαρτημένη μεταβλητή, τόσο καλύτερο το μοντέλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

3.1 Αποτίμηση των αξιώσεων

Η απαίτηση για την λειτουργία ενός ισχυρού μοντέλου προστασίας, της πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ελλάδα, ευνόησε την καθιέρωση ενός μονοπωλιακού κατεστημένου. Η ΑΕΠΙ μεσουρανούσε για πολλές δεκαετίες. Η πρακτική των ισχυρών ΟΣΔ σε Εθνικό πλαίσιο, επεκτάθηκε και στις διαδικασίες, που υιοθετούσαν οι ΟΣΔ, για την προστασία της συγγενικής ιδιοκτησίας. Η κατάχρηση δεσπίζουσας θέσης και οι συνεχείς παραβάσεις των κανονισμών του ελεύθερου ανταγωνισμού, αποτελούσαν κοινές πρακτικές, με τις οποίες δρούσαν οι περισσότεροι ΟΣΔ στον εθνικό τους χώρο. Η δυσφορία των υπόχρεων να καταβάλουν αμοιβές, ενισχύθηκε από τις περιοριστικές συμβάσεις, που υπέγραφαν οι δημιουργοί για την εκπροσώπηση των μελλοντικών τους έργων, από έναν και μόνο ΟΣΔ.

Για πολλά χρόνια, η ΑΕΠΙ εισέπραττε υπέρογκα ποσά, για την εκπροσώπηση του μουσικού ρεπερτορίου της¹⁰¹. Ωστόσο οι αμοιβές των δικαιούχων μειώνονταν και η κοινή γνώμη βρισκόταν αντιμέτωπη με την απαίτηση για αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, σχετικά με παραβάσεις των διατάξεων του Ν. 2121/93.

Από την άλλη η σταθερότητα της διακύμανσης των αμοιβών, για το διάστημα από το 2015 έως το 2017, μάλλον δείχνει ένα ομοιογενές πλαίσιο είσπραξης από έναν πανίσχυρο ΟΣΔ. Ακόμα και όταν όλοι οι Εθνικοί ΟΣΔ, βρίσκονταν κάτω από το μικροσκόπιο της ΕΕ. Κάτι τέτοιο, αποκαλύπτει ότι οι μεταρρυθμίσεις που οφείλουν να υιοθετηθούν, πρέπει να επικεντρωθούν, στην θετική συνιστώσα του ισχυρού αλλά όχι και καταχρηστικού μοντέλου είσπραξης.

Πράγματι, στο ευρύτερο κοινοτικό πλαίσιο, το κύκλωμα λειτουργίας της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, παρουσίαζε εξόφθαλμες εγγενείς αδυναμίες που έχρηζαν δραστικών παρεμβάσεων. Οι περισσότερες Ευρωπαϊκές χώρες, συντηρούσαν τα μονοπώλια με πολύ αποτελεσματικό τρόπο. Τα αποτελέσματα της στατιστικής ανάλυσης των αμοιβών ανά έτος, επισημαίνουν τη δυναμική της παγιωμένης

¹⁰¹ Global Collections Report, CISAC, <https://www.cisac.org/services/reports-and-research/global-collections-report>, Οι ετήσιες αναφορές εισπράξεων για την Ελλάδα, αφορούσαν την ΑΕΠΙ.

είσπραξης, από τους ισχυρούς Εθνικούς ΟΣΔ.

Ωστόσο, οι ισχυρές εκδοτικές εταιρείες και οι ΟΣΔ, ρύθμιζαν τις αγορές, εμποδίζοντας την αυτονομία των δημιουργών¹⁰². Το ζήτημα αυτό αποτέλεσε σημείο αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που θέλησε να αντιμετωπίσει την πρακτική εφαρμογή, των μάλλον άκαμπτων παλαιότερων θεσμικών κανόνων. Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος, σχετικά με τους ΟΣΔ, μερικά από τα αποτελέσματα της στατιστικής έρευνας, θα μπορούσαν να είναι πιλοτικοί οδηγοί στην ανάγκη δημιουργίας ενός εκσυγχρονισμένου μοντέλου είσπραξης. Αναλυτικότερα, στα αποτελέσματα παρατηρούμε, μια σώρευση της πλειοψηφίας των καταστημάτων, ως προς την επιλογή της κατηγορία της απλής ακουστικής μουσικής που κοστίζει πιο φθηνά. Οι εισπράξεις που συλλέχθηκαν για τα απλά μηχανικά μέσα από περισσότερα καταστήματα είναι πενιχρές, συγκριτικά με εκείνες στους άλλους τρόπους μετάδοσης, για μικρότερο αριθμό καταστημάτων. Κάτι τέτοιο, αποτελεί μια αντίδραση της αγοράς, που είναι συνιστάμενη των ποιοτικών χαρακτηριστικών που αναλύθηκαν στο πρώτο κεφάλαιο αλλά και στα τιμολογιακά χαρακτηριστικά που επεξεργάστηκαν στην μελέτη μας, στο δεύτερο κεφάλαιο. Οι αμοιβές του δείγματος μας, δείχνουν ξεκάθαρα, ότι κάτω από το μοντέλο είσπραξης που εξετάστηκε, οι ΟΣΔ, επιθυμώντας να μεγιστοποιήσουν τις εισπράξεις, πρέπει να εστιάσουν στα μεγάλα καταστήματα και σε συγκεκριμένους τρόπους μετάδοσης που κοστίζουν ακριβότερα, χωρίς να κάνουν καμιά κοινωνική παραδοχή για τις διαφορετικές περιοχές. Εδώ, είναι απαραίτητο να αντιληφθεί κάποιος ότι ο έλεγχος, η τιμολόγηση και είσπραξη, διεκπεραιώνεται από ανθρώπους και είναι αδύνατο να είναι απαλλαγμένη από προκαταλήψεις σε μια δεδομένη χρονική στιγμή, στο πεδίο δράσης (αγορά).

Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, η ανάγκη θέσπισης ενός νέου πολυφωνικού κανονισμού, έγινε μονόδρομος για τις Ευρωπαϊκές Αρχές. Οι τελευταίες προσπάθησαν να ενισχύσουν τον ανταγωνισμό ως προς τις προσφερόμενες παροχές, υπέρ των δικαιούχων που έβλεπαν τις προβλεπόμενες αμοιβές που αξίωναν, να συρρικνώνονται. Η Οδηγία 2014/26/ΕΕ θα αποτελούσε την ασφαλιστική δικλείδα για τη διαφανή διαχείριση, των πνευματικών δικαιωμάτων των μουσουργών. Κάτι τέτοιο θα εγγυόταν, από την μια, τον σαφή προσδιορισμό του κάθε εκπροσώπου ΟΣΔ ή ΑΟΔ, αλλά και των

¹⁰² Rochelandet F. (2003), Are copyright collecting societies efficient organizations pp 1- 3.

έργων που εκπροσωπούνται. Εντούτοις η προστασία των δημιουργών στο επιγραμμικό περιβάλλον, καταργεί το ισχυρό μονολιθικό μοντέλο εκχώρησης μιας «οικουμενικής» άδειας από έναν ΟΣΔ που καλύπτει όλα τα ρεπερτόρια¹⁰³. Επιπλέον οι προδιαγραφές για τη σύσταση των ΟΣΔ, απαιτούν προηγμένα υπολογιστικά συστήματα για τους τελευταίους. Δεδομένης της ανομοιογένειας των ρεπερτορίων ως προς την δυναμική τους, αλλά και την συσχέτιση τους στα διαφορετικά Εθνικά πλαίσια, οι δικαιούχοι, που κατέχουν το μεγαλύτερο ποσοστό του δημοφιλούς ρεπερτορίου, εξακολουθούν να είναι ισχυροί εξαιτίας της μεγαλύτερης συχνότητας αναμετάδοσης των μουσικών τους έργων.

Η ΕΔΕΜ και η AUTODIA εκπροσωπούν είτε εκδότες είτε δημιουργούς, προσπαθώντας να προσελκύσουν νέα μέλη και να κατοχυρώσουν συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης, με αλλοδαπούς Οργανισμούς. Επιπλέον, στο Διαδίκτυο υπάρχουν αρκετοί ΑΟΔ που εκχωρούν άδειες δημόσιας εκτέλεσης του ρεπερτορίου τους. Αναπόφευκτα το μουσικό ρεπερτόριο, διαμοιράζεται σε πολλούς εκπροσώπους, που αξιώνουν αμοιβές από τους χρήστες. Συνεπώς το πνευματικό δικαίωμα, «ακριβαίνει» κατά πολύ. Ειδικά αν κάποιος αναλογιστεί, ότι οι τιμοκατάλογοι των πρωταγωνιστών ΟΣΔ στην Ελλάδα σήμερα, έχουν υιοθετήσει εκδοχές τιμολόγησης του μοντέλου που εξετάστηκε. Μετά την απελευθέρωση της αγοράς της πνευματικής ιδιοκτησίας, είναι αδιαμφισβήτητο, ότι όλοι εκπροσωπούν μέρος από το μουσικό ρεπερτόριο, που αναπαράγεται. Είναι πιθανό πως ένας χρήστης, αναπαράγει μουσικό ρεπερτόριο που εμπίπτει στο ρεπερτόριο που εκπροσωπούν, περισσότεροι από δυο ΟΣΔ ή ΑΟΔ. Ως εκ τούτου, πρέπει να καταβάλει αμοιβές, σε όλους. Ο καθορισμός των αμοιβών, αποτυπώνεται στα αποτελέσματα της ανάλυσης ANOVA κατά ένα παράγοντα, αλλά και στην γραμμική παλινδρόμηση, που εκτελέστηκαν, στο δείγμα από καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, στην περίοδο πριν την μεταρρυθμιστική οδηγία 2014/26/ΕΕ. Οι εισπράξεις της ΑΕΠΙ έδειξαν πως οι κατηγορίες που είναι στατιστικά σημαντικές, ως προς τον καθορισμό του ύψους των πνευματικών δικαιωμάτων, είναι η επιφάνεια και ο τρόπος αναμετάδοσης.

Η έρευνα δείχνει ότι η μεγέθυνση της ετήσιας αμοιβής, επιτυγχάνεται μέσα από την ποιοτική είσπραξη. Η ποιοτική είσπραξη είναι αποτέλεσμα της μεγάλης επιφάνειας, του τρόπου αναμετάδοσης ή και των δυο. Ο ΟΣΔ πρέπει να επικεντρωθεί στα

¹⁰³ Arezzo e. (2015), Lights and shadows of the European Directive, p. 550.

καταστήματα που μπορούν να φιλοξενήσουν αρκετούς πελάτες και στα καταστήματα που χρησιμοποιούν την μουσική για να αυξήσουν τα έσοδα τους. Οι συντελεστές (coefficients), δείχνουν τις συσχετίσεις ανά διαφορετικές κατηγορίες. Ακόμα και σε αυτά τα καταστήματα που αναπαράγουν ακουστική μουσική, ένα μεγάλο κατάστημα αποτελεί αποδοτική πηγή είσπραξης.

Ως προς τον τρόπο αναμετάδοσης, η χρήση μουσικής για διασκέδαση και η ζωντανή μουσική αξιώνουν πολύ υψηλές αμοιβές, σε όλες τις εξεταζόμενες περιοχές. Μάλιστα οι φτωχές συνοικίες, παρουσιάζουν την μεγαλύτερη σχετική συχνότητα χρήσης ζωντανής μουσικής. Μια κοινωνική προσέγγιση, θα μπορούσε να αναπροσαρμόσει το αμοιβολόγιο για τις συγκεκριμένες εργατικές συνοικίες. Αξίζει να σημειωθεί ότι η περίοδος που εξετάζεται, παρουσιάζει μια ομοιογένεια ως προς τις εισπράξεις. Κάτι τέτοιο δεν φαίνεται παράδοξο, μιας και το μοντέλο των ισχυρών ΟΣΔ σε εθνικό επίπεδο, δείχνει να παρουσιάζει μια σταθερότητα, ως προς την είσπραξη.

Επίσης οι κατηγορίες της ζωντανής μουσικής και της διασκέδασης ή/και Dj, θα μπορούσαν να συμπτυχτούν σε μια ενιαία κατηγορία, αφού δεν υπάρχει σημαντική διαφοροποίηση μεταξύ τους, όπως φαίνεται τόσο από του συντελεστές, τις διαμέσους στον Πίνακα 7. Κάτι τέτοιο θα αποσυμπίεζε την αγορά απελευθερώνοντας τις στατιστικά σημαντικά χρήσεις, σε μια υπέρ-χρήση που θα συμπεριλάμβανε οποιοδήποτε τρόπο αναμετάδοσης και θα χρησιμοποιούσε την μουσική, με σκοπό την αύξηση των εσόδων των καταστημάτων. Επιπλέον θα αύξανε τις θέσεις εργασίας που σχετίζονται με την ζωντανή μουσική. Εδώ πρέπει να εστιάσει κάποιος, στην πεοίθηση των ιδιοκτήτων καταστημάτων ότι η χρήση ζωντανής μουσικής ήταν και είναι απαγορευτική λόγω των υψηλών χρεώσεων. Κάτι τέτοιο, οδηγεί τους τελευταίους στην δήλωση ψευδών χρήσεων μουσικής για να μην χρεωθούν. Η αποδόμηση τέτοιων ιδεών που σχετίζονταν με τις αδιαφανείς πρακτικές της ΑΕΠΠ, μέσα από την απρόσκοπτη χρήση ενός ενιαίου τρόπου μετάδοσης μουσικής θα αύξανε τα έσοδα, για όλους τους εμπλεκόμενους.

Οι ρυθμιστικοί κανόνες της οδηγίας της ΕΕ, κατακερματίζουν το ρεπερτόριο. Για τις ίδιες χρήσεις μουσικής, αντιλαμβάνεται κάποιος, ότι η τιμή του πνευματικού δικαιώματος εκτοξεύεται, αν κάποιος προσαρμόσει τις προβλεπόμενες αμοιβές στο δείγμα που εξετάστηκε. Σήμερα, οι υπόχρεοι είναι εκτεθειμένοι στα αμοιβολόγια περισσότερων ΟΣΔ. Οι αλληπάλληλες δικαστικές διαμάχες μεταξύ των ΟΣΔ/ΑΟΔ σε ένα

τόσο σύντομο χρονικό διάστημα μετά την καθιέρωση του νέου νομικού πλαισίου, οι υψηλές τιμολογήσεις και το συνεχές κυνηγητό της πλειοψηφίας των σημαντικών ρεπερτορίων, και συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης με αλλοδαπούς ΟΣΔ, φαίνονται να οδηγούν σε ένα ασταθές πλαίσιο, που προσανατολίζεται στην μεγιστοποίηση των εισπράξεων. Ένα άκρως ανταγωνιστικό μοντέλο που μάλλον αγνοεί, την ύπαρξη της προσωπικότητας του δημιουργού και την αναγκαιότητα διάχυσης της πνευματικής δημιουργίας, μέσα σε ένα πολυφωνικό δίκτυο απρόσκοπτης ροής.

3.2 Η αναζήτηση ενός επιμέτρου

Λαμβάνοντας όψιν ότι ο κατακερματισμός του μουσικού ρεπερτορίου, εκχωρεί αυτόματα, την διαχείριση του, σε πολλούς ανταγωνιστικούς ΟΣΔ και ΑΟΔ, η ΕΕ, πρέπει να διασφαλίσει την εφαρμογή ενός υγιούς ανταγωνιστικού πλαισίου. Το νέο νομοθετικό πλαίσιο, περί χορήγησης πολυεδαφικών αδειών στο επιγραμμικό περιβάλλον, πρέπει να ευθυγραμμιστεί, με το Ν.703/77 περί ελεύθερου ανταγωνισμού. Ο Ν.2121/93 περί πνευματικής ιδιοκτησίας, επέτρεπε την ίδρυση ισχυρών ΟΣΔ, αλλά και ειδικές συμφωνίες με δημιουργούς και ομόλογους ΟΣΔ του εξωτερικού. Ωστόσο η συμμόρφωση με το Ν.703/77 επιφέρει περιορισμούς ως προς τις οριζόντιες αλλά και κάθετες συμβάσεις, άλλα και την κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης. Οι πρώτες αφορούν συμβάσεις μεταξύ των ΟΣΔ, ενώ οι τελευταίες, αφορούν τις συμφωνίες των ΟΣΔ με χρηστές και δημιουργούς¹⁰⁴.

Επιπρόσθετα, η ποιοτική ανάλυση στο πρώτο κεφάλαιο, εστίασε στην εννοιολογική πλευρά των εξουσιών των μουσουργών, οι οποίες προστατευθήκαν σε μια μεγάλη συγκεκριμένη περίοδο, έχοντας ως ισχυρό σύμμαχο το εθνικό νομικό πλαίσιο. Η ερμηνευτική προσέγγιση, χρησιμοποίησε την ανάλυση νομικών εγγράφων και αποφάσεων. Αυτά αναλυθήκαν από την βάση δεδομένων Κρατικών Αρχών, που συνεργάστηκαν με σκοπό την αποτελεσματική προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ελλάδα.

Τα στοιχεία έδειξαν τις πρακτικές και τις συνήθειες των εμπλεκόμενων μερών. Το πνευματικό δικαίωμα αποτέλεσε το έπαθλο μιας διελκυστίνδας, με σκληρούς

¹⁰⁴ Κινινή Ε. (2001), Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Δίκαιο Ελεύθερου ανταγωνισμού σ.. 38,49,77,80, 95.

αντιπάλους. Η επιθυμητή μεγέθυνση των εισπράξεων δεν φαίνεται να επιτυγχάνεται, έχοντας τόσες πολλές υποθέσεις στα δικαστήρια. Η επικέντρωση στη νομική πλευρά της πνευματικής ιδιοκτησίας, ως μέσο βέλτιστης προστασίας, δεν είναι πανάκεια. Οι διαχρονικές νομικές διαμάχες και ασυμμετρίες στην αγορά, φαίνονται να συντηρούν ένα σκουριασμένο αρχέτυπο που, χρησιμοποιεί τα δεκανίκια των δημοσίων διαδικασιών εφαρμογής του νόμου.

Η τεχνολογική έκρηξη, κάνει τα μουσικά έργα προσβάσιμα χωρίς χρονικούς και εδαφικούς περιορισμούς. Είναι αδύνατο, οι φορείς να μπορέσουν να παρακολουθήσουν όλες τις παραβάσεις. Έστω και αν προσπαθούσαν, το νέο κατεστημένο στην Ελλάδα, φαίνεται αόριστο, όταν είναι άγνωστο, ποιος εκπροσωπεί τι. Αν AUTODIA και EDEM αξιώσουν ως νόμιμοι εκπρόσωποι των μουσουργών, δικαιώματα από τον ίδιο χρήστη μουσικής, σύμφωνα με το μοντέλο εισπράξεων που αναλύθηκε στο δεύτερο κεφάλαιο, οι δικαστικές διαμάχες αναμένεται να αυξηθούν. Περισσότερες δικαστικές υποθέσεις, αυξάνουν τα κόστη των ΟΣΔ που τελικά αφαιρούνται από τις αμοιβές των μουσουργών.

Δεν πρέπει να ξεχνά κάποιος, ότι ο χρήστης είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει αμοιβές και στους ΟΣΔ προστασίας της συγγενικής ιδιοκτησίας. Γενικεύοντας, οι εισπράξεις μάλλον θα μειωθούν. Κατά συνέπεια, την ίδια φθίνουσα πορεία θα ακολουθήσουν και τα εισοδήματα των μουσουργών.

Ουσιαστικά, ο κατακερματισμός του ρεπερτορίου, που επέφερε η οδηγία 2014/26/ΕΕ, δεν διασφάλισε την αρμονική διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων, στο επιγραμμικό περιβάλλον. Πόσο μάλλον όταν οι ΟΣΔ υιοθετούν μοντέλα είσπραξης σαν αυτό που αναλύθηκε. Η αποτυχημένη διαχείριση υποσυνόλων, πνευματικών δικαιωμάτων, επιβεβαιώθηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα, όταν η υπόθεση Soulier Doke, έφερε στο προσκήνιο, τις εγγενείς αδυναμίες της Οδηγίας, αναφορικά με τις Εθνικές Διευθετήσεις και τις κατηγορίες υποχρεωτικότητας αδειών εκμετάλλευσης¹⁰⁵.

Η υπόθεση αφορούσε την αίτηση των συγγραφέων Soulier και Doke, για ακύρωση του Γαλλικού Διατάγματος, που επέτρεπε στους ΟΣΔ να μην παίρνουν την άδεια των συγγραφέων, όταν πρόκειται να διαχειριστούν ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες, που

¹⁰⁵ Sganga, C. (2018, August). From Soulier to the EU copyright law reform: what future for non-voluntary collective management schemes?. In *ERA Forum* (Vol. 19, No. 1, pp. 137-154). Springer Berlin Heidelberg. pp 144-145.

συμπεριλάμβαναν τα έργα τους. Οι ΟΣΔ χρησιμοποίησαν το επιχείρημα του κόστους, που θα απαιτούσε η επικοινωνία με κάθε έναν, από τους δημιουργούς, ξεχωριστά. Επιπλέον επικαλέσθηκαν τα ορφανά έργα. Μια τέτοια Εθνική Διευθέτηση ισχυροποιούσε, εκείνους τους ΟΣΔ που εκπροσωπούσαν, περισσότερο εκδότες και έβαζε σε μειονεκτική θέση τον δημιουργό του έργου. Ο δημιουργός θα έπαινε να έχει το αποκλειστικό δικαίωμα του έργου του και οι εκδότες που δεν είχαν την παραμικρή συνεισφορά στο έργο, θα απολάμβαναν των αμοιβών στις τιμές που θα καθόριζαν οι ίδιοι. Κατά αυτό τον τρόπο, παρέλειπε να συνυπολογίσει την αναγκαιότητα για την ύπαρξη περιορισμών συναίνεσης μεταξύ των εμπλεκομένων¹⁰⁶.

Η θέση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιοσύνης, φάνηκε ελλιπής, μπροστά στην ολοκληρωμένη και αποφασιστική γνώμη της Γενικού Εισαγγελέα Wathelet. Η τελευταία αντιμετώπισε την Γαλλική υπόθεση, με τρόπο που οι εξουσίες των δημιουργών, θα είναι διακριτές και αδιαμφισβήτητα εφαρμόσιμες. Κάτι τέτοιο, είναι απαραίτητο, για την αρμονική εφαρμογή της Οδηγίας, που σαφώς προσανατολίζεται, στην ελεύθερη διακίνηση του πνευματικού δικαιώματος, στην παγκόσμια αγορά. Αντίθετα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιοσύνης, που επέτρεψε σιωπηρές συναινέσεις σε εύλογο χρονικό διάστημα, υπονομεύοντας, έμμεσα, την ακατάλυτη διάσταση του πνευματικού δικαιώματος του δημιουργού¹⁰⁷.

Τελικά η ΕΕ, εισήγαγε την καθιέρωση ηλεκτρονικών μέσων ελέγχου, συχνότητας αναμετάδοσης μουσικής σε online πλατφόρμες, όπως YouTube, με σκοπό την αύξηση των εσόδων των δημιουργών. Κάτι τέτοιο, έφερε κάποιες αλλαγές στην διαχείριση του πνευματικού δικαιώματος, στο ψηφιακό περιβάλλον¹⁰⁸.

3.3 Συζήτηση-Δίκαια και αποδοτική πνευματική ιδιοκτησία

Η προσπάθεια αποδυνάμωσης των πανίσχυρων ΟΣΔ, στην κοινοτική αγορά, έφερε στο

¹⁰⁶ Marc Soulier and Sara Doke v. Premier Ministre and Ministre de la Culture et de la Communication Directive 2001/29/EC, Arts. 2, 3. (2017). “Soulier and Doke” Decision of the European Court of Justice (Fourth Chamber) 16 November 2016—Case No. C-301/15.

¹⁰⁷ Sganga, C. (2018, August). From Soulier to the EU copyright law reform: what future for non-voluntary collective management schemes?. In *ERA Forum* (Vol. 19, No. 1, pp. 137-154). Springer Berlin Heidelberg. pp 147-151.

¹⁰⁸ οδηγία 2019/790 ΕΕ .αρ 4,14,17. Η νέα διάταξη της απαίτησης αμοιβής από τους εκδότες τύπου, για την θέση σε κυκλοφορία των έργων τους, δεν εμπίπτει στην εμβέλεια της παρούσας μελέτης.

προσκήνιο, νέα μέσα δημόσιας εκτέλεσης που καθιστούν τους μουσουργούς, ικανούς να παρέμβουν στα δικά τους έργα, ή ακόμα και να επαναχρησιμοποιήσουν, έργα συναδέλφων τους, ως πρότυπα για την δημιουργία ενός νέου έργου. Μάλιστα, η τεκμηρίωση και απόδοση των αμοιβών για τα έργα τους, απλοποιείται με βαθμούς συνεισφοράς στο νέο έργο. Αναλυτικότερα, αυτό γίνεται, μέσα από διαδικτυακές πλατφόρμες, που διαθέτουν λογισμικά στατιστικής ανάλυσης και επιτρέπουν την από κοινού δημιουργία, άρα και χρήση των έργων των δημιουργών, οι οποίοι μπορούν να δρουν ως ΑΟΔ και να συνάπτουν συμφωνίες μεταξύ τους, (Creative Commons). Αυτό το οικουμενικό μοντέλο συνεργασίας, χρησιμοποιεί βαθμίδες συνεισφοράς που αντιστοιχούν σε βαθμίδες αμοιβών.

Παράλληλα, ανοίγουν το δρόμο σε νέους τρόπους προώθησης και διάδοσης των μουσικών έργων, τα οποία προσφέρονται σε απεριόριστο κοινό χωρίς εδαφικούς ή χρονικούς περιορισμούς, ως αντικείμενα ή αποσπάσματα, ακόμα και σε διαδραστικά ηλεκτρονικά παιχνίδια. Για παράδειγμα, κάποιος δημιουργός που χρειάζεται να ενσωματώσει ένα θρόισμα ή κελήδημα πουλιών στην μελωδία του, δεν χρειάζεται να χάσει χρόνο πηγαίνοντας στην φύση, αλλά δανείζεται το απόσπασμα από άλλο έργο που βρίσκεται στην βάση δεδομένων του ιστοτόπου, με τον οποίο έχει σύμβαση.

Τα έσοδα έρχονται από διαφημίσεις, λήψεις και την on-line αναμετάδοση, δημιουργώντας χονδρικές υπηρεσίες στην αγορά (wholesale networks). Οι αναδυόμενες νέες υπηρεσίες που διατίθενται, εμπορεύονται ακόμα και αντικείμενα, που η παγιωμένη αγορά της μουσικής βιομηχανίες, υποτιμούσε. Το τεράστιο πλήθος των αντικειμένων, τα οποία, η αγορά αγνοούσε, διατίθενται σε χαμηλές τιμές και μπορεί να φέρει σημαντικά έσοδα. Οι χρήστες μπορούν να κάνουν λήψη απευθείας. Κάτι τέτοιο δίνει προβάδισμα στους δημιουργούς που είναι συμβεβλημένοι με τις CC διαδικτυακές πλατφόρμες, αφού μπορούν να διαχειρίζονται οι ίδιοι και τα μηχανικά δικαιώματα των έργων τους.

Αυτό το νέο ρεύμα βοηθά περισσότερο τους δημιουργούς που ξεκινούν την καριέρα τους ή ακόμα και εκείνους που έχουν διαφορετικό στυλ και απευθύνονται σε κοινό, που δεν ευθυγραμμίζεται με την αισθητική της συγκεκριμένης εποχής. Τα ακριβή αξιόπιστα στατιστικά πακέτα που ενσωματώνονται στις CC πλατφόρμες, εγγυώνται την έγκυρη και ακριβή ποσοτικοποίηση, της συχνότητας αναμετάδοσης των χρήσεων μουσικής.

Κατά συνέπεια προσελκύουν τους δημιουργούς, που δεν εμπιστεύονται το καταστημένο σύστημα των ΟΣΔ. Ωστόσο, οι ΟΣΔ και οι εκδότες εμποδίζουν με ρήτρες, τους δημιουργούς με τα ελκυστικά ρεπερτόρια να ακολουθήσουν. Οι τελευταίοι είναι ήδη υποχρεωμένοι να εκχωρούν στους πρώτους, τα μηχανικά δικαιώματα, των νέων έργων τους¹⁰⁹.

Οι βαθμίδες σημαντικότητας, της κάθε ατομικής συνεισφοράς στο συνολικό έργο, θα μπορούσαν να αναπροσαρμόσουν την τιμή προσφοράς του πνευματικού δικαιώματος. Συγκεκριμένα, ο καθορισμός του ύψους της αμοιβής, επιτυγχάνεται, με τον υπολογισμό του βαθμού συνεισφοράς, με βάση τον προσδιορισμό του ποσοστού προώθησης του κάθε μουσικού έργου, στην αγορά αλλά και τα κέρδη του χρήστη.

Δεδομένου ότι τα ρεπερτόρια CC, δεν έχουν υψηλή εμπορικότητα, τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, δεν τα προτιμούν, παρόλο που οι υπηρεσίες τους, παρέχονται αντί χαμηλών τιμών¹¹⁰. Ως εκ τούτου, στην προσπάθεια εύρεσης μιας ρεαλιστικής λύσης που θα ικανοποιεί τις απαιτήσεις για εμπορική εκμετάλλευση, οι CC πλατφόρμες, πιθανόν μπορούν να παραληφτούν.

Οι συντελεστές προσδιορισμού της τιμής του δικαιώματος, για τους χρήστες καταστημάτων υγειονομικού καταστημάτων, παρουσιάζουν ενδιαφέρον. Τα πρόσφατα στοιχεία μιας μελέτης σχετικά με την αξιολόγηση του Αμερικανικού συστήματος αμοιβών πνευματικής ιδιοκτησίας, για τους επίγειους ραδιοφωνικούς σταθμούς, αποτελεί έναν εξαιρετικό οδηγό, που δείχνει ότι η προωθητική δυναμική ενός μουσικού ρεπερτορίου, σε συνδυασμό με τα κέρδη από την εμπορική χρήση του, αποτελούν προσδιοριστικούς παράγοντες της τιμής του δικαιώματος, για ένα συγκεκριμένο τρόπο αναμετάδοσης. Το γεγονός ότι, η Αμερική είναι το μοναδικό δημοκρατικό κράτος, που δεν υποχρέωνε τους επίγειους ραδιοφωνικούς σταθμούς, να πληρώσουν μηχανικά και συγγενικά δικαιώματα, αποτελούσε επι σειρά ετών, μείζον θετικό επιχείρημα, για την αποφυγή καταβολής αμοιβών, από τα καταστήματα που αναπαράγουν ακουστική

¹⁰⁹ Mizszczynski M. (2021), Creative commons Licencing, Polish sociological review 3(215) pp. 357-365, [doi.org: 10.14665/1614-4007-26-1-004](https://doi.org/10.14665/1614-4007-26-1-004). Η ποιοτική ανάλυση της έρευνας επεξεργάζεται συνεντεύξεις δημιουργών από 17 χώρες της ΕΕ.

¹¹⁰ Anderson C. (2006). The new Economics of Culture and Commerce, The Long Tail, pp 15-26. Οι εισπράξεις ακολουθούν την απεριόριστη ζήτηση που κάνει τις υπηρεσίες άμεσα προσπελάσιμες ως μια πλειάδα ατελείωτων επιλογών.

μουσική στον Ελλαδικό χώρο¹¹¹. Η προσπάθεια εύρεσης ισορροπίας Nash, ως προς την τιμή p του δικαιώματος έδειξε, ότι το μέγεθος της προωθητικής επιρροής E του ρεπερτορίου ενός εκδότη, δεν αρκεί για να μηδενιστεί η τιμή του δικαιώματος, μιας και τα κέρδη μπορούν να αυξάνονται περισσότερο ή λιγότερο. Το γεγονός ότι, οι εκδότες προωθούν τα έργα επιλεγμένων αντισυμβαλλόμενων πελατών τους, ενώ οι δημιουργοί προβάλλουν τις ατομικές τους δουλειές, διαφοροποιεί την προωθητική αξία, διευρύνοντας ή περιορίζοντας την διάδοση των μουσικών έργων των δημιουργών, στο ίδιο κοινό¹¹². Με άλλα λόγια, το Αμερικάνικο θεσμικό πλαίσιο, οφείλει να επανεξετάσει αυτή την αδικαιολόγητη εξαίρεση.

Συνοψίζοντας, η εύρεση σημείων ισορροπίας για τους εκδότες τους δημιουργούς και τα καταστήματα, προϋποθέτει την αναθεώρηση, ως προς τον καθορισμό των αμοιβών τόσο από την AUTODIA, όσο και από την ΕΔΕΜ. Μια δίκαιη και αποτελεσματική προσέγγιση, θα εστίαζε στα κέρδη και στην προωθητική ικανότητα, ανάλογα προς τον τρόπο μετάδοσης. Ο ίδιος χρήστης, τις περισσότερες φορές, πρέπει να καταβάλλει αμοιβές σε δυο ΟΣΔ, εξαιτίας της ασυμφωνίας, μεταξύ των εκδοτών και των δημιουργών. Το παράδοξο της Αμερικανικής νομοθεσίας για τους επίγειους ραδιοφωνικούς σταθμούς, δείχνει ότι οι παραδοχές, είναι αναγκαίες, για τον καθορισμό της τιμής του δικαιώματος. Τέτοιες παραδοχές δημιουργούν πόρους και διαβαθμίσεις στην ελευθερία πρόσβασης από το κοινό σε συγκεκριμένα μουσικά έργα, που φαίνονται να είναι κατευθυνόμενες, είτε από τους εκδότες είτε από τους ιδιοκτήτες καταστημάτων και τελικά προσδιορίζουν το ύψος των αμοιβών.

¹¹¹ Η διαπίστωση ότι τα καταστήματα είχαν αρνητική στάση με πρόφαση το Αμερικανικό μοντέλο, είναι αποτέλεσμα συνεντεύξεων από 1200 ιδιοκτήτες καταστημάτων (δείγμα μας).

¹¹² Beard R., Ford G., Stern M.(2018), Promotional Effects and Determination, Journal of Media Economics, [doi.org: 10.1080/08997764.2020.17542227](https://doi.org/10.1080/08997764.2020.17542227), pp. 27-28, pp.30-33.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

- Γαζή Α. Ελληνική Δικαιοσύνη (1984), Η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας. Αθήνα: Σάκκουλας.
- Γαρουφαλιά Ο. (2009), Προσβολή ηθικού δικαιώματος και δικαιώματος προσωπικότητας στο ψηφιακό περιβάλλον. Αθήνα : Νομική Βιβλιοθήκη.
- Δεσποτίδου Α. - Παπαδοπούλου Α. (1992), Η εξουσία της μετάνοιας του πνευματικού δημιουργού. Θεσσαλονίκη : Σάκκουλας.
- ΕΔΕΜ (2020), Έκθεση Διαφάνειας της Ένωσης Δικαιούχων ΕΔΕΜ. Ανακτήθηκε από:<https://www.edemrights.gr/el/oikonomika-stoixeia-edem/>.
- Καλλινίκου Δ. (1994), Τα θεμελιώδη θέματα του Ν.2121/93 για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα. Αθήνα: Αφοί Π. Σάκκουλα.
- Κινινή Ε. (2001), Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Δίκαιο Ελευθέρου ανταγωνισμού. Αθήνα : Νομική Βιβλιοθήκη.
- Κίκκης Ι. Χρονικά Ιδιωτικού Δικαίου (2005), Το μέλλον του ηθικού δικαιώματος του δημιουργού στην κοινωνία της πληροφορίας. Αθήνα: Σάκκουλας.
- Κοτσίρης Λ. (2007), Πνευματική ιδιοκτησία, σήμα, δίκαιο των ΜΜΕ Τιμητικός, Τόμος Α.Π. Αθήνα : Σάκκουλας.
- Κοτσίρης, Λ. (2005), Δίκαιο μέσων Ενημέρωσης και Επικοινωνίας. Θεσσαλονίκη : Εκδόσεις Σάκκουλα Α.Ε.
- Κοτσίρης, Λ.-Σταματούδη, Ε. (2009), Νόμος για την Πνευματική ιδιοκτησία. Αθήνα: Εκδόσεις Σάκκουλα Α.Ε.
- Κασιμάτης Γ. (2004), Σύμμεκτα Κουμάντου Γ. Αθήνα : Αντ. Σάκκουλας.
- Κουμάντος, Γ. (2002), Πνευματική ιδιοκτησία. Αθήνα : Σάκκουλας.
- Μαρίνος, Μ-Θ. (2004), Δίκαιο Μέσων Ενημέρωσης και Επικοινωνίας. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.
- Μαρίνος, Μ-Θ. (2004), Πνευματική ιδιοκτησία. Αθήνα: Αντ. Σάκκουλας.
- Ντεγιαννάκης, Σ. (2014). Εφαρμογές Οικονομετρίας με τη Χρήση του Πακέτου EVIEWS, Πανεπιστημιακές Σημειώσεις, Τμήμα Οικονομικής και Περιφερειακής

Ανάπτυξης, Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα.

- Παπαπετροπούλου-Ταλιαδούρου, Ε. (2010), Ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού και αξία του ανθρώπου. Αθήνα : Αντ. Σάκκουλας.
- Σαραφιανός Δ. (2003), Συνταγματική προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και Κοινωνία της Πληροφορίας. Σχέσεις Σύγκρουσης ή Παραπληρωματικότητας, Το Σύνταγμα. Αθήνα : Αντ. Σάκκουλας.
- Τζαβαλής Η. (2008), Οικονομετρία. Αθήνα : Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Ξενόγλωσση

- Anderson C. (2006). The new Economics of Culture and Commerce, The Long Tail, New York: Random House.
- Arezzo, E. (2015). Competition and intellectual property protection in the market for the provision of multi-territorial licensing of online rights in musical works—lights and shadows of the New European Directive 2014/26/EU. IIC-International Review of Intellectual Property and Competition Law, 46(5), 534-564. Ανακτήθηκε από:doi.org/10.1007/s40319-015-0354-8.
- Beard, T. R., Ford, G. S., & Stern, M. (2018). Promotional effects and the determination of royalty rates for music. Journal of Media Economics, 31(1-2), 27-35. Ανακτήθηκε από:<https://doi.org/10.1080/08997764.2020.1754227>.
- Cattell, R. B. (1966). The scree test for the number of factors. Multivariate behavioral research, 1(2), 245-276. Ανακτήθηκε από:http://dx.doi.org/10.1207/s15327906mbr0102_10.
- CISAC, (2015-2021), Global Collections Report. Διαθέσιμο από: <https://www.cisac.org/services/reports-and-research>.
- Cusher, B. E. (2014). How does law rule? Plato on habit, political education, and legislation. The Journal of Politics, 76(4), 1032-1044. Διαθέσιμο από: <https://www.jstor.org/stable/10.1017/s0022381614000590>.
- Drexler, J., Nérissou, S., Trumpke, F., & Hilty, R. M. (2013). Comments of the Max Planck Institute for Intellectual Property and Competition Law on the proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on Collective Management

of Copyright and Related Rights and multi-territorial licensing of rights in musical works for online uses in the internal market COM (2012) 372. IIC-International Review of Intellectual Property and Competition Law, 44(3), 322-350. Διαθέσιμο από: <https://link.springer.com/article/10.1007/s40319-013-0024-7>.

- Frabboni, M. M. (2009). Collective management of copyright and related rights: achievements and problems of institutional efforts towards harmonization.
- Research Handbook on the Future of EU Copyright (ed. Derclaye), Edward Elgar. Διαθέσιμο από: <https://sro.sussex.ac.uk/id/eprint/46729/>.
- Kahneman, D. (2013) , Σκέψη αργή και γρήγορη. Αθήνα : Κάτοπτρο.
- Mizszczynski M. (2021), Creative commons Licencing, Polish sociological review (215). Ανακτήθηκε από: doi.org/10.26412/psr215.04 .
- Pomianowski, J. (2015). Toward an Efficient Licensing and Rate-Setting Regime: Reconstructing Sec. 114 (i) of the Copyright Act. Yale LJ, 125, 1531. Διαθέσιμο από: <https://www.yalelawjournal.org/comment/toward-an-efficient-licensing-and-rate-setting-regime>.
- SABAM (Santiago Agreement ,COMP/C2/38126). Ανακτήθηκε από: <https://eur-lex.europa.eu/oj/direct-access.html>.
- BIEM Barcelona Agreements), OJ C (2002). Ανακτήθηκε από: <https://eur-lex.europa.eu/oj/direct-access.html>
- Rochelandet, F. (2002). Are Copyright Collecting Societies Efficient. An Evaluation of Collective Administration of Copyright in Europe (preliminary version), Διαθέσιμο από: http://www.serci.org/congress_documents.php (2002).
- Sganga, C. (2018, August). From Soulier to the EU copyright law reform: what future for non-voluntary collective management schemes? In ERA Forum (Vol. 19, No. 1, pp. 137-154), Springer Berlin Heidelberg. Διαθέσιμο από: doi.org/10.1007/s12027-018-0496-5.

Νομοθεσία-Αποφάσεις-Αμοιβολόγια

- ΑΚ αρ. 178-179, Δικαιοπραξία αντίθετη στα χρηστά ήθη, (ΦΕΚ Α' 151/7/10.5.1946). ΑΝ 2250/1940 και ΑΝ 2783/1941 Εισαγωγικός Νόμος του Αστικού Κωδικός.

- ΑΠ Απόφαση 500/2001 Αναίρεση Καταδικαστικής Απόφασης για παράβαση του αρ. 66 παρ.1 Ν. 2121/93 με επίκληση στο Ελληνικό Δίκαιο σελ. 847 και Ποινικό Δίκαιο σελ. 944. Ανακτήθηκε από: <https://opi.gr/vivliothiki/nomologia/politika-dikastiria/areios-pagos?start=90> .
- ΑΠ Απόφαση 343/2017. Αγωγή προσβολής δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας μουσικοσυνθέτη δημιουργό. Ανακτήθηκε από: <https://www.opi.gr/index.php/politika-dikastiria/areios-pagos/9131-343-2017> .
- Απόφαση ΥΠΠΟΑ/ΓΡΥΠ/66892/1385/2020, Έγκριση άδειας λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΡΓΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ- ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΛΕΜ», (ΦΕΚ ,Β' 561/21.02.2020).
- Απόφαση ΥΠΠΟ Χορήγηση έγκρισης οργανισμού συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΙΤΕΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ λειτουργίας, (ΦΕΚ 323-18.3.2003).
- Απόφαση 10100/Δ3Β/4020-2007, Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ), Υπουργείων Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, περί των αρμόδιων υπηρεσιών ελέγχου της εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 2121/93, (ΦΕΚ 1670/Β/22-8-2007).
- Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΡΥΠ/237529/6053/12.05.2020, Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με την παρ. 9 του αρ. 51Α του Ν. 4481/2017, (ΦΕΚ Β'/2025/26.05.2020&ΦΕΚ Β'/2025/26.05.2020).
- Απόφαση ΥΟΔΔ, Διορισμός προσωρινού Επιτρόπου στην ΑΕΠΙ, κατά το άρθρο. 15 Ν.4481/2017, (ΦΕΚ 202/28-4-2017).
- Αποφάσεις Ολομέλεια ΣτΕ 1934/1998, 1972/2012, 15/2015, Θέμα επιβολή προστίμων από ιδιώτη. Ανακτήθηκε από: http://www.adjustice.gr/webcenter/portal/ste/ypiresies/nomologies?_afrLoop=34139418468572426#!%40%40%3F_afrLoop%3D34139418468572426%26centerWidth%3D65%2525%26leftWidth%3D0%2525%26npath%3D%252Fwebcenter%252Fportal%252Fste%252Fypiresies%252Fnomologies%26rightWidth%3D35%2525%26showFooter%3Dfalse%26showHeader%3Dtrue%26_adf.ctrl-state%3D10iwx68dzy_242

- Δελτίο τύπου ΟΠΙ/26/08/2018, Ανακοίνωση υποχρέωσης λήψης αδείας δημόσιας εκτέλεσης μουσικής για τους έχοντες άδεια ΠΑΣΚΕΔΙ . Ανακτήθηκε από: <https://www.opi.gr/epikairotita/deltia-typou>.
- ΔεΑθ. 1103/2017 Ανταγωνισμός - Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Ανακτήθηκε από: http://www.adjustice.gr/webcenter/portal/defeteioath/epikairotita/apofaseis?_afrLoop=34114950422250867#!%40%40%3F_afrLoop%3D34114950422250867%26centerWidth%3D100%2525%26contentID%3D%26leftWidth%3D0%2525%26rightWidth%3D0%2525%26showFooter%3Dfalse%26showHeader%3Dtrue%26_adf.ctrl-state%3D101wzy3c59_145.
- ΔΕφΑθ. Απόφαση 1103/2017 18^ο Τριμελές, Ανταγωνισμός - Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Ανακτήθηκε από: <http://www.adjustice.gr/webcenter/portal/defeteioath/epikairotita/apofaseis>
- ΔΕφΑθ. Απόφαση 2194/2004, Προστασία ελεύθερου ανταγωνισμού. Ανακτήθηκε από: <https://opi.gr/index.php/dioikitika-dikastiria/dioikitiko-efeteio/7182-2194-2004> .
- Εγκύκλιος αρ. πρωτοκόλλου Φ15/οικ.62588/754/02-06-2017, Γνωστοποίηση χρήσης μουσικής για καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος. Ανακτήθηκε από: <https://notifybusiness.gov.gr/assets/open/faq.html>.
<https://notifybusiness.gov.gr/assets/index.html> .
- ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ 19421/24-06-2016-Ανάκληση εγγράφου - παύση ισχύος εγκυκλίου, αρ. πρωτ:19421, προς αποκεντρωμένες διοικήσεις της χώρας. Ανακτήθηκε από: <https://www.iprights.gr/nomothesia/140-egyklios-ypourgeioy-esoterikon-19421-24-06-2016-pneumatika-dikaiomata-dikhgoros-chiou-theodoros-xioy> .
- ΕπΑντ Απόφαση 245/III/2003, Παράβαση του άρθρου 2 Ν. 703/77. Ανακτήθηκε από: <https://www.epant.gr/apofaseis-gnomodotiseis/item/499-apofasi-245-2003.html>.
- ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 19/02/2020 Δημοσίευση Απόφασης ΜΠρΑθ. 1019/2019. Απόρριψη ασφαλιστικών μέτρων GEA Ανακτήθηκε από: <https://eleftherotypia.gr/archives/aporripsi-asfalistikwn-gea/> .

- Ν.703/1977, Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, (ΦΕΚ Α'278/26.9.1977-καταργήθηκε από το Ν. 3559/2011). Ανακτήθηκε από:
<https://www.e-nomothesia.gr/kat-emporeio/nomos-703-1977-phek-278a-26-9-1977.html> .
[αρ. 2. Καταχρηστική εκμετάλλευση δεσποζούσης θέσεως.](#)
[αρ. 24 παρ.1. Καταγγελίες.](#)
- Ν.2121/1993, Πνευματική Ιδιοκτησία, Συγγενικά Δικαιώματα και Πολιτιστικά Θέματα, (ΦΕΚ Α 25 1993). Βιβλιοθήκη ΟΠΙ, Ανακτήθηκε από:
<https://www.opi.gr/vivliothiki/2121-1993>.
[αρ. 1 Πνευματική Ιδιοκτησία.](#)
[αρ.1 παρ. 1.](#)
[αρ. 3 Το περιουσιακό δικαίωμα.](#)
[αρ. 4 Το ηθικό δικαίωμα.](#)
[αρ. 4 παρ. 1 περ.](#)
[αρ. 4 παρ. 1 περ. β.](#)
[αρ. 4 παρ .2&3.](#)
[άρ. 6 παρ.1 Αρχικός δικαιούχος.](#)
[αρ.12 Μεταβίβαση.](#)
[αρ. 12 παρ. 2.](#)
[αρ. 16 Συναινέση του δημιουργού.](#)
[αρ. 18 έως αρ.28Γ.](#)
[αρ.29 Η διάρκεια γενικώς.](#)
[άρθρο 29 παρ. 1,2.](#)
[αρ. 30 Έργα συνεργασίας και μουσικές συνθέσεις με στίχους.](#)
[αρ. 31 Ειδική Έναρξη της διάρκειας.](#)
[αρ. 32 Ποσοστιαία Αμοιβή](#)
[άρ.46 έως αρ. 49.](#)
[αρ. 46 έως αρ.53.](#)
[αρ. 54 Ανάθεση Διαχείρισης.](#)
[αρ. 54 παρ.10,](#)

αρ.63 Παρεμπόδιση της προσβολής ή της εξακολούθησης της.

- Ν.4463/2017, Μέτρα μείωσης του κόστους εγκατάστασης υψίρρυθμων ηλεκτρονικών επικοινωνιών - Εναρμόνιση της νομοθεσίας στην Οδηγία 2014/61/ΕΕ και άλλες διατάξεις, (ΦΕΚ 40/Α/30-3-2017). Ανακτήθηκε από:
<https://www.e-nomothesia.gr/kat-epikoinonies-telepikoinonies-telephonia/nomos-4463-2017-fek-40a-30-3-2017.html>.
- Ν. 4481/2017, Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, (ΦΕΚ Α 100 2017 - 20.07.2017). Ο νόμος είναι επικαιροποιημένος μέχρι και τον Ν.4761/2020, (ΦΕΚ Α' 248/13.12.2020). Ανακτήθηκε από:
<https://www.opi.gr/vivliothiki/4481-2017>.
αρ.7 Τεκμήρια.
αρ.33 έως αρ. 40
αρ. 32 έως αρ. 33
αρ. 51Α παρ. 9 Επίτροπος εξυγίανσης.
- ΟΔΗΓΙΑ 2014/26/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, αρ.5 και αρ. 29 Ανακτήθηκε από :
<https://www.eumonitor.eu/9353000/1/j9vvik7m1c3gyxp/vjs5ga5lqnzp>.
- ΑΜΟΙΒΟΛΟΓΙΟ ΑΕΠΙ, για την δημόσια εκτέλεση του μουσικού ρεπερτορίου της (Ελληνικού και ξένου).Ανακτήθηκε από:
https://www.opi.gr/images/osd/amoivologia/aepi_amoivologio_dimosia_ektelesi.pdf.
- ΑΜΟΙΒΟΛΟΓΙΟ ΕΔΕΜ, για την δημόσια εκτέλεση του ρεπερτορίου της Ένωσης Δικαιούχων Έργων μουσικής. Ανακτήθηκε από:
https://www.edemrights.gr/wp-content/uploads/2021/07/_----2021_-01-07-2021.pdf
- ΑΜΟΙΒΟΛΟΓΙΟ AUTODIA, Γενικό Αμοιβολόγιο ΟΣΔ Αυτοδιαχείρισης. Ανακτήθηκε από: <https://www.autodia.gr/Content/files/tariffs/tariffs.pdf>.